

ปฏิจสมุขบพท
DEPENDENT ORIGINATION

เลขหณ.....
เลขทะเบียน..... 49359
วัน, เดือน, ปี 20 ก.พ. 2547

b.....
i.....

ศลปนลพนร้บนี้เป็นส่วนหนล่งของการศลขษาตามหลักรัฐประณญาศลปกรรมศตรบ้ฉฉล
สาขาวิชาภาพพมพล ภาควลชาวลลศลศลปล
คณะศลลปตยกรรมศตร
ศลลบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศลขษา 2545

เอกศลลนลเป็นเอกศลลนลที่สงวนไว้สำหรับการทำงานเพลการศลขษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เนาไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรรมใดๆ ทั้งลลน อลลทล้งห้ามมิให้ตดเปล่งเนลลหา และตอลอ้างอ้งถล้งเจ้าของเอกศลลนลทลลครล้งที่มีการเนาไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติ
ให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารอด)

.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์เดชา วราชน) กรรมการ (รองศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงหนณี)

.....กรรมการ (รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวัฒน์) กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์)

.....กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์กันจนา คำโสภี) กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

.....กรรมการ (อาจารย์ปิยะวัฒน์ มังกรวงษ์) กรรมการ (อาจารย์วุฒิกร คงคา)

.....กรรมการ (อาจารย์อนุพงษ์ คชาชีวะ) กรรมการ (อาจารย์มงคล เกิดวัน)

.....กรรมการและเลขานุการ
(รองศาสตราจารย์อลิตา จันฟังเพชร)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(อาจารย์อนุพงษ์ คชาชีวะ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์

ปฏิจางสมุปบาท

Dependent Origination

ชื่อ

นางสาวชนิกา มะณี

สาขาวิชา

ภาพพิมพ์

ภาควิชา

จิตรศิลป์

คณะ

สถาปัตยกรรมศาสตร์

ปีการศึกษา

2545

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์อนุพงษ์ ภาชาชีวะ

บทคัดย่อ

จากเหตุการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน อันเป็นความเกี่ยวเนื่องกันของอารมณ์ ความรู้สึก ความนึกคิด ยังผลให้เกิดความทุกข์ โดยในงานชุดนี้ ข้าพเจ้าได้หยิบยกเรื่องราวของ ความรัก ที่มีอิทธิพลต่อข้าพเจ้า มานำเสนอในลักษณะที่เป็นเรื่องราวบอกเล่าถึงเหตุการณ์ของสิ่ง ที่เกิดขึ้น จนกระทั่งเกิดเป็นผลเป็นวงจรปฏิจางสมุปบาท ที่จะก่อให้เกิดความทุกข์ อยู่ในลักษณะของ การเรียนรู้และทำความเข้าใจต่อเหตุการณ์ที่ผ่านมาที่เป็นความทุกข์ ด้วยขาดความเข้าใจต่ออารมณ์ ความรู้สึก ความคิดนึก ซึ่งข้าพเจ้าได้นำมาสร้างสรรค์เป็นผลงานด้วยกรรมวิธีของภาพพิมพ์หลาย กรรมวิธีร่วมกัน อันได้แก่ ภาพพิมพ์ร่องลึก (Etching) ภาพพิมพ์แกะไม้ (wood-cut) ภาพพิมพ์โคล โลกกราฟ (collograph) ภาพพิมพ์โมนโอพรีนธ์ (monoprint) และภาพพิมพ์แม่พิมพ์กระดาษ (paper block) เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ในการเรียนรู้และสร้างความเข้าใจในเรื่องลักษณะของทุกข์ อันสามารถเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ทุกขณะจิตในขณะที่เรายังคงมีชีวิตอยู่อย่างไม่มีความรู้และเท่าทันต่อ เหตุการณ์ของจิตของตน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต่อจากอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

การทำศิลปนิพนธ์ในหัวข้อ ปฏิเสธสมุปบาท ครั้งนี้ประสบความสำเร็จได้ด้วยดีหลังจากใช้เวลาในการค้นคว้าศึกษาหาข้อมูลและขั้นตอนการสร้างสรรค์ศิลปะที่ยาวนาน โดยได้รับคำปรึกษาและความช่วยเหลือเป็นอย่างดีจากอาจารย์อนุพงษ์ คชาชีวะ อาจารย์ที่ปรึกษา และคณาจารย์ทุกท่านในภาควิชาวิจิตรศิลป์ สุดท้ายข้าพเจ้าขอขอบคุณบิดามารดาที่ให้ความช่วยเหลือมาตลอดและผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีส่วนในการทำศิลปนิพนธ์ครั้งนี้ที่มีได้เอื้อนาม จนงานสำเร็จลุล่วงไปได้ ขอขอบคุณอย่างยิ่ง

ชนิดา มະณี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
บทที่	
1 บทนำ	1
ความสำคัญของโครงการ	2
วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
ขอบเขตของโครงการ	3
2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	4
ที่มา	4
อิทธิพลที่ได้รับหรืองานศิลปะที่เกี่ยวข้อง	6
แนวความคิดสร้างสรรค์	11
3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	12
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	12
กระบวนการสร้างงาน (จิตรกรรม ภาพพิมพ์ ประติมากรรม)	23
4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	27
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	27
วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์	34
5 บทสรุป	41
บรรณานุกรม	44
ผลงานศิลปะ	45
ประวัติผู้เขียน	49

บทที่ 1

บทนำ

ไม่ว่าเราจะอยู่คนเดียวในป่าลึกหรืออยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคม เรื่องทุกข์เรื่องสุขเป็นเรื่องที่เราต้องพบเจออยู่ตลอดเวลาเมื่อยังคงมีชีวิตอยู่ ซึ่งก็เป็นธรรมดาที่เราต้องการจะรับเอาแต่ความสุขและปฏิเสธความทุกข์ อันไม่สามารถเป็นไปได้ในความเป็นจริงที่เราจะรับสิ่งใดสิ่งหนึ่งและปฏิเสธอีกสิ่งหนึ่ง แต่จะทำเช่นไรในเมื่อความทุกข์นั้นสามารถเกิดขึ้นได้เหมือนเงาตามตัวบ่อยครั้งที่มีความทุกข์เกิดขึ้นโดยที่ตนเองก็ไม่สามารถทราบได้ว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร ทำไม เราจึงต้องทุกข์ อะไรคือสาเหตุของทุกข์ที่แท้จริง ในสมัยพุทธกาลได้เรียกลักษณะอาการที่เป็นทุกข์ของมนุษย์ว่า "โรคทางจิต" (spiritual disease) แต่เป็นคนละความหมายกับ "โรคทางจิต"(mental disease) ในปัจจุบัน และในช่วงเวลานี้ก็พบว่าคนในสังคมป่วยด้วยโรคนี้กันมากขึ้น¹ เราจะสามารถรักษาเยียวยาโรคทางวิญญาณได้ด้วยวิธีใด แล้วอะไรคือสิ่งสำคัญที่จะทำให้เราใช้ชีวิตร่วมกันทั้งทุกข์และสุขได้

อย่างที่ทราบกันอยู่ว่าเมื่อมีปัญหาหรือความทุกข์เกิดขึ้น สิ่งแรกก็ควรจะทราบก่อนว่าอะไรคือสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหา (ทุกข์) แต่ถ้าเป็นปัญหาที่คุณคาดไม่ถึง คุณไม่สามารถแก้ไขได้ทันที ยกตัวอย่างเช่น "วันหนึ่งมีคนมาบอกให้คุณทราบว่า แฟนหนุ่มของคุณเดินคางกับผู้หญิงคนอื่นทำให้คุณรู้สึกเป็นทุกข์ด้วยความร้อนรน คิดว่าแฟนของคุณคงเดินอยู่กับแฟนคนอื่น คุณรู้สึกเสียใจราวกับอกถูกทิ่มแทงด้วยหนามแหลม ถึงขนาดร้องไห้ด้วยความรู้สึกนี้ บ้างก็อาจจะเอะอะโวยวายโอรธเป็นพื้นเป็นไฟ แต่เมื่อวันรุ่งขึ้น แฟนหนุ่มของคุณได้พาผู้หญิงคนนั้นมาพบคุณ แล้วบอกว่าเธอเป็นน้องสาว เท่านั้นเอง ความรู้สึกทุกข์ทรมานของคุณก็ได้หายไปหมดสิ้น" ในหนังสือ "อยู่ อย่าง เชน" ของ ละเอียด ศิลา น้อย ได้กล่าวถึงเรื่องร่วมทุกข์ร่วมสุข ในลักษณะของหยิน-หยางในลัทธิเต๋าว่า ชีวิตจะต้องมีทั้งสุขและทุกข์ จะมีอย่างใดอย่างเดียวนั้นไม่ได้ ทั้งนี้ก็เพื่อความเติบโตของชีวิต (ในทางจิตวิญญาณ) เปรียบได้กับต้นไม้ต้นหนึ่งซึ่งจะต้องเผชิญทั้งฤดูแล้งและฤดูฝน จึงจะเกิดวงจรชีวิตที่สมบูรณ์ และเมื่อคำนึงว่าความสุขและความทุกข์เป็นสิ่งเดียวกัน ประคองเหรียญอันหนึ่งที่มีสองหน้า เราก็ไม่ควรรับสิ่งหนึ่งและปฏิเสธอีกสิ่งหนึ่ง ที่จริงเราควรรับทั้งหมดหรือไม่ก็ต้องปฏิเสธทั้งหมด คือ เมื่อสุขจงสุขเมื่อทุกข์จงทุกข์ หรือ ไม่ก็ต้องไม่ยึดทั้งสุขและทุกข์ แล้วชีวิตจะไม่มีปัญหา² แต่จะทำเช่นนั้นได้อย่างไร ในบางปัญหา (ความทุกข์) ในขณะที่เรากำลังเผชิญอยู่ มันหนักหนาสาหัสเกินกว่าจะมานึกถึงข้อเท็จจริงอันนี้ได้

1. พุทธทาสภิกขุ ,แก่นพุทธศาสนา (กรุงเทพฯ : ธรรมสภา , 2542) หน้า 8-11

2. ละเอียด ศิลา น้อย , อยู่ อย่าง เชน (กรุงเทพฯ : ดอกหญ้า 2000 , 2545) หน้า 147-151

การเผชิญหน้ากับปัญหาความทุกข์นั้นน่าจะเป็นวิธีที่ถูกต้อง แต่ก็มีหลายครั้งที่เราจะต้องร้องไห้ เสียใจ หรือต้องจมระทมทุกข์อยู่กับปัญหาจนกว่าจะผ่านพ้นไปได้ ไม่ว่าจะผ่านพ้นไปด้วยการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าหรือด้วยความเข้าใจ ในเรื่องของปัญหานั้น หรือไม่ก็ผ่านพ้นไปด้วยความรู้สึกที่ลางเลือน จะเป็นไปได้ไหมที่เรามีประสบการณ์ความทุกข์ที่ดีกว่านี้ ที่ไม่ต้องเสีย ทั้งเวลา ทั้งพลังกาย พลังใจในชีวิตไปกับปัญหาหรือความทุกข์ จะดีแค่ไหนถ้าเราสามารถเข้าใจถึงความทุกข์ที่แท้จริงได้ว่า ความทุกข์นั้นเกิดขึ้นมาได้อย่างไร มีมาเมื่อไร และจะหายไป (ดับลงไป) อย่างไร

ความสำคัญของโครงการ

1. ศึกษาความเป็นไปได้ในชีวิตประจำวัน แต่ละวันของตนเองที่ควบคุมไปกับเหตุการณ์ที่มีความต่อเนื่องในอารมณ์ ความคิด ความรู้สึก
2. รู้ถึงเรื่องลักษณะอาการที่จะก่อให้เกิดทุกข์ ด้วยการอาศัยกันเกิดขึ้นภายในจิตใจอย่างรวดเร็ว
3. ปลดปล่อยตนเองออกจากความคิด ความรู้สึกที่เป็นทุกข์ ด้วยการกลับไปมองสิ่งที่เกิดขึ้นด้วยความเข้าใจ
4. เกิดความเข้าใจในความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของชีวิตในทุกข์และสุข
5. รู้จักวิธีการที่จะเผชิญหน้ากับความทุกข์หรือปัญหา
6. สามารถทำความเข้าใจในอารมณ์ ความคิด ความรู้สึก ของตนเองได้มากขึ้น
7. เปิดโอกาสให้ตนเองได้แสดงความคิด ความรู้สึก ที่เป็นความทุกข์
8. เรียนรู้ลักษณะของทุกข์ที่จะมีการเกิดขึ้น และดับไปเป็นธรรมชาติ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างความเข้าใจและเรียนรู้ในสาเหตุของทุกข์ภายในตนเอง
2. เพื่อให้ตัวข้าพเจ้าเองและเราทั้งหลายได้ตระหนักถึงลักษณะในอาการที่จะก่อให้เกิดทุกข์โดยมีสาเหตุมาจากความไม่รู้
3. เพื่อศึกษาและเผยแพร่ความรู้ในเรื่อง ปฏิจจสมุปบาท ซึ่งเป็นเรื่องที่พุทธศาสนิกชนควรทราบ
4. เพื่อให้ทราบถึงลักษณะการเกิดขึ้น และดับไปของความทุกข์โดยมีลักษณะที่เป็นธรรมชาติซึ่งอาศัยกันและกันเกิดขึ้น เช่น สมมุติว่า ที่ทางเข้าบ้านคุณมักจะพบชายชราคนหนึ่งแต่งตัวภูมิฐานคุณลักษณะน่าเชื่อถือ คุณพบเขาเป็นประจำแทบทุกวัน และทุกครั้งที่พบกัน ชายชราคนนั้นก็จะมีคำพูดต่อว่าเกี่ยวกับตัวคุณ คุณรู้สึก โกรธ และเสียใจ คุณไม่เข้าใจว่า ชายคนนี้มีมาต่อว่าคุณด้วยเหตุใด ความทุกข์ของคุณได้เกิดขึ้น แต่ต่อมาวันหนึ่ง เมื่อมีคนมาบอกกับคุณว่า ชายคนนั้นที่คุณพบเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประจำแก่เป็นบ้ำมานานแล้ว แก่ประสาทไม่ค่อยดี ไม่สมประกอบ เท่านั้นเอง ความรู้สึกโกรธ เสียใจของคุณก็หายเป็นปลิดทิ้ง นั่นก็คือ ความทุกข์ของคุณก็ดับลงตรงนั้น

5. เพื่อให้เกิดประสบการณ์ทางสุนทรีย์แก่ผู้ดู จากความงามภายในผลงานที่สร้างสรรค์ขึ้น

6. เพื่อเปิดโอกาสทางความคิดให้แก่ผู้ดู ด้วยรูปแบบลักษณะการเล่าเรื่อง ซึ่งแฝงด้วยนัยยะแห่งปรัชญาทางพุทธศาสนา

ขอบเขตของโครงการ

1. มีเนื้อหาที่เป็นลำดับขั้นตอน ในลักษณะการเล่าเรื่อง ซึ่งแฝงด้วยนัยยะแห่งปรัชญาทางพุทธศาสนา อันเป็นแนวความคิดของโครงการ

1.1 ว่าด้วยเรื่องลักษณะของความทุกข์ ทุกคืออะไร เช่น การปรารถนาสิ่งใดแล้วไม่ได้ อย่างนั้น ก็คือทุกข์

1.2 ลักษณะการเกิดขึ้น และดับลงของความทุกข์ ที่มีลักษณะเป็นธรรมชาติโดยอาศัยกันและกันเกิดขึ้น

1.3 มีลักษณะงานเป็นชุด แบ่งเป็นห้อง โดยแต่ละช่องจะถูกเชื่อมโยงให้สัมพันธ์กันด้วยเนื้อหา รูปทรง เส้น และสี

2. แนวทางการสร้างสรรค์ ศิลปะแบบแนวความคิด (conceptual art)

3. ภาพพิมพ์

4. จำนวนผลงานมี 4 ชิ้น

จัดวางเต็มผนังประมาณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

การสัมผัสทางตาด้วยการเห็น สัมผัสทางหูด้วยการได้ยิน สัมผัสทางจมูกได้ด้วยกลิ่น สัมผัสทางลิ้นได้ด้วยรส สัมผัสทางผิวหนังได้ด้วยผิวหนัง และสัมผัสทางใจได้ด้วยการนึกคิด สิ่งเหล่านี้มีสามารถบังคับหรือสั่งให้หยุดได้ ทั้งยังเป็นสาเหตุต่างๆ ที่จะทำให้เกิดวงจรความทุกข์ได้ในปัจจุสมุปบาท (อาศัยกันแล้วเกิดขึ้นพร้อม) ซึ่งสามารถเกิดขึ้นได้ทุกเวลาที่เรารู้เท่าทัน

ความคิด ความรู้สึก อันเกี่ยวเนื่องกับความทุกข์ มีความเป็นปฏิกิริยาอย่างรุนแรงกับตัวข้าพเจ้าด้วยความไม่เข้าใจ ความพยายามค้นหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสิ่งนี้จึงเกิดขึ้น ข้าพเจ้าได้ลงมือศึกษาด้วยตนเอง การปฏิบัติสมาธิวิปัสสนาแบบอานาปานสติ ทำให้เรียนรู้ว่า "ลมหายใจ" สามารถช่วยให้เรารับพบความจริงบางอย่างได้ เมื่อสิ่งสำคัญที่สุดของมนุษย์ คือชีวิต และสิ่งสำคัญที่สุดของชีวิตคือลมหายใจ ลมหายใจได้ถูกนำมาใช้เป็นเสมือนเครื่องมือที่สามารถกำหนดตนเองให้อยู่ในปัจจุบัน เพื่อให้มีสติสัมปชัญญะ ซึ่งหมายถึงการรู้ตัวที่พร้อมควรแก่การทำงาน ควรแก่กิจในขณะนั้น ในประเทศอินเดีย เชื่อว่า การหายใจที่ดี คือการสูดเอาปราณ (ชีวิตจากข้างนอก) เข้าไปหล่อเลี้ยงร่างกาย เพื่อชีวิตที่ยืนยาว เรียกว่า "ปราณายามะ" การให้ชีวิตอย่างถูกต้อง เรียนรู้สิ่งต่างๆ ด้วยปัญญา ไม่ว่าจะมีปัญหาอะไรเกิดขึ้นก็ไม่สามารถบั่นทอนชีวิตเราได้ ดังเช่น คุณโจน จันโต ชาวนาและประธานกลุ่มเกษตรกรฟิ่งตนเอง "กลุ่มอนุรักษ์ธรรมชาติบ้านศรีฐาน" อ.ป่าดิว จ.ยโสธร เป็นผู้นำเอาวิธีการปลูกบ้านดินจากรัฐนิวเม็กซิโก มาใช้ในบ้านเกิดของตน โดยมีแนวคิดว่าการปลูกบ้านลักษณะดังกล่าวมีความสะดวกสบาย ด้วยอุณหภูมิภายในบ้านที่สร้างจากดิน ให้ความรู้สึกเย็นสบายไม่ร้อนและไม่หนาวเกินไป วัสดุที่ใช้ก็นำมาใช้ก็เป็นของถิ่นที่หาได้ง่าย ด้วยความเป็นอยู่ที่เรียบง่าย การทิ้งไปซึ่งความต้องการหรือความอยาก นั่นคือ อิศราภาพของเขา ซึ่งในทางตรงกันข้าม มีผู้คนอีกหลายล้านคนกำลังเผชิญกับภาวะขาดแคลน มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ลำบาก เนื่องจากปัญหาความอยากในตัวของผู้ปกครองด้วยอำนาจที่อยู่บนความเห็นแก่ตัว

ความสนใจในชีวิตแวดล้อม ที่มีมากขึ้น นอกเหนือไปจากความเป็นตัวตน หนังสือธรรมะต่างๆ จึงเป็นสิ่งที่สามารถเรียกร้องความสนใจให้กับข้าพเจ้าได้ "ปัจจุสมุปบาท" (ปะ-ติค-จะ-สะ-หมุข-บาด) เป็นคำที่ต้องรู้สึกแปลกหูเมื่อได้ยิน แต่เมื่อทราบว่าเป็นการแสดงให้

3. พุทธทาสภิกขุ ,การทำสมาธิวิปัสสนา (กรุงเทพฯ : ธรรมสภา และสถาบันบัณฑิตธรรม,2544) ,หน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทราบถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความทุกข์ ว่าความทุกข์จะเกิดขึ้นมาเมื่อไรจะดับลงไปอย่างไร และการที่ทุกข์เกิดขึ้นและดับไปนั้น มีลักษณะเป็นธรรมชาติที่อาศัยกันและกัน อันมีความสอดคล้องกันกับหลักอริยสัจ ซึ่งก็คือ ความจริงที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้ โดยได้แบ่งออกเป็น 4 ข้อ เรียกว่า อริยสัจ 4⁴ ได้แก่

1. ทุกขอริยสัจ หมายถึง ความรู้เรื่องลักษณะของทุกข์ ทุกข์คืออะไร
2. ทุกขสมุทัยอริยสัจ แปลว่า อริยสัจว่าด้วยเหตุแห่งทุกข์
3. ทุกขนิโรธอริยสัจ คือ ความดับแห่งทุกข์
4. ทุกขนิโรธคามินีปฏิปทา คือ ข้อปฏิบัติให้ถึงทางดับแห่งทุกข์

ปฏิจจนสมุุปบาท สามารถแปลเป็นภาษาไทยที่เข้าใจง่าย ๆ ได้ว่า "การอาศัยกันเกิดขึ้น" อันเป็นเรื่องพลวัติของจิตของมนุษย์ที่จะแสดงให้เห็นที่ทราบลักษณะอาการที่จะก่อให้เกิดทุกข์ คำว่า "ปฏิจจน" (Dependent) แปลว่า อาศัย คำว่า "สมุุปบาท" (Origination) แปลว่า เกิดขึ้นพร้อมเรื่องของสิ่งที่อาศัยซึ่งกันและกันแล้วเกิดขึ้นพร้อม อาการปฏิจจนสมุุปบาท มีจุดเริ่มต้นมาจาก (ความไม่รู้) อวิชชา ยกตัวอย่างเช่น เรื่องของ เด็กเล็ก ๆ คนหนึ่งร้องได้เข้าขึ้นมาเพราะตุ๊กตาดกแตก ทำไมเด็กคนนี้จะร้องให้ ถ้าอธิบายตามหลักปฏิจจนสมุุปบาท ก็จะได้ความว่า ที่เด็กร้องเข้าขึ้นมา ก็เพราะเมื่อเขาเห็นตุ๊กตาดกแตกนี้เรียกว่า ตากับรูป (คือ ตุ๊กตา) กระทั่งกันเกิดจักขุวิญญาณ (วิญญาณที่เกิดขึ้นทางตา) ขึ้นมารู้ว่าตุ๊กตาดกแตก และตามธรรมชาติเด็กคนนี้จะประกอบไปด้วย อวิชชา (ความไม่รู้) ซึ่งเป็นปัจจัยปรุงแต่งให้เกิดสังขาร (การปรุงแต่ง) ซึ่งก็อาศัยให้เกิดวิญญาณ (การรับรู้) ความประจวบของตา (คือ อายตนะภายใน) กับรูป (คือ อายตนะภายนอก: ตุ๊กตา) กับวิญญาณที่รู้นี้ รวมกันเรียกว่า ผัสสะ (การกระทบ) จากผัสสะนี้ก็เป็นปัจจัยให้เกิดนามรูป (ร่างกายกับใจ) ขึ้น คือ ร่างกายและใจของเด็กคนนี้ เกิดมาชนิดที่พร้อมสำหรับจะเป็นทุกข์ เป็นปัจจัยให้เกิดเวทนา (รู้สึกชอบไม่ชอบ) และเวทนาที่เป็นทุกข์นี้ก็ทำให้เกิดตัณหา (ความอยากไปตามอำนาจความทุกข์นั้น) จนมีอุปาทาน ความยึดมั่นถือมั่น) ว่า ความทุกข์ครั้งนี้เป็นความทุกข์ของตนและก็เกิดตัวตน ขึ้นมาเรียกว่า ภพ (ความมี-ความเป็น) แล้วแบ่งบานเต็มทีเรียกว่า ชาติ แล้วมีความทุกข์ในเรื่องของตุ๊กตาดกแตกนี้ คือ ร้องไห้ เป็นการเกิดของปฏิจจนสมุุปบาทที่เกิดขึ้นเมื่อใดก็จะเป็นทุกข์เมื่อนั้น มนุษย์ปลุกชนธรรมดานั้นสามารถเกิดอาการปฏิจจนสมุุปบาทนี้ได้กันวันละหลายๆ รอบ หรือหลายๆ ภพหลายๆ ชาติ⁵

4. กิจกฤทธิ ปราโมช , ม.ร.ว. พระพุทธศาสนาและโลกในพระพุทธศาสนา(กรุงเทพฯ : สยามรัฐ, 2516)

5. พุทธทาสภิกขุ , ปฏิจจนสมุุปบาท หลักปฏิบัติอริยสัจที่สมบูรณ์แบบ (กรุงเทพฯ : ธรรมสภา) , หน้า 12-14

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการพยายามทำความเข้าใจในธรรมชาติของตนเอง เพื่อค้นหาความจริงสูงสุด เนื่องจากความสนใจในอารมณ์ ความคิด ความรู้สึกเป็นสิ่งสำคัญ ผลจากการที่ได้ปฏิบัติสมาธิวิปัสสนาทำให้ได้พบข้อเท็จจริงบางอย่าง ยังให้เกิดการพัฒนาทางจิตวิญญาณ จนเกิดเป็นความต้องการที่จะนำเสนอสิ่งที่ได้เรียนรู้ ให้ถ่ายทอดออกมาเป็นงานศิลปะ

อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปะ

"ใครก็ตามที่สามารถสร้างสิ่งที่ไม่มีความหมายให้มีความหมายได้ ผู้คนนั้นมีความคิดสร้างสรรค์และใครก็ตามที่สามารถผสมผสานสิ่งที่มีตัวตนอยู่แล้ว ให้เป็นสิ่งที่ไม่มีความหมายในรูปแบบแปลกใหม่ ผู้คนนั้นได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ที่ติดตัวมาโดยสมบูรณ์" ข้อความที่กล่าวข้างต้นนี้ ข้าพเจ้าได้หยิบยกมาจากหนังสือ ศิลปนิยม ที่เขียนโดย อารี สุทธิพันธุ์ มีความหมายถึงรูปแบบศิลปะที่มีชื่อเรียกว่า คอนเซ็ปชวล อาร์ต ซึ่งเป็นรูปแบบที่ข้าพเจ้าสนใจ และนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ โดยมีจุดประสงค์ เพื่อพัฒนารูปแบบศิลปะใหม่ ที่ถือความคิดรวบยอดเป็นพื้นฐาน สามารถสรุปเป็นข้อๆ ได้ดังนี้

1. เพื่อเสนอแนะให้ผู้พบเห็นได้เกิดความคิดรวบยอดร่วมกับศิลปิน ซึ่งอาจจะคล้อยตามหรือขัดแย้ง ในเชิงความคิดก็ได้
2. เพื่อเปิดเขตตรรกะใหม่ในทางสร้างสรรค์ ให้ผู้พบเห็นได้ตระหนักถึงความสำคัญของธรรมชาติ ความสำคัญของสิ่งแวดล้อม ผลภาวะและการเปลี่ยนแปลง
3. เพื่อบันทึกความคิดรวบยอดของศิลปิน และเผยแพร่เพื่อแผ่ต่อผู้สนใจ

ควรใช้ความคิดรวบยอดของศิลปินเองเป็นวัสดุ โดยมีให้เทคนิคการถ่ายทอดและวัสดุว่ามีอิทธิพลต่อผลงาน อันจะทำให้ความคิดรวบยอดนั้นถูกเปลี่ยนแปลง เป็นรูปแบบศิลปะของคอนเซ็ปชวล อาร์ตซึ่งพอสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ศิลปินคอนเซ็ปชวล อาร์ต เชื่อว่าความคิดรวบยอดเป็นวัสดุสำหรับถ่ายทอดรูปแบบที่สำคัญ
2. รูปแบบที่สร้างขึ้นเปลี่ยนแปลงไปตามกฎของธรรมชาติมนุษย์สามารถบันทึกไว้ด้วยความคิดด้วยเทคโนโลยีที่มนุษย์คิด และด้วยความทรงจำของมนุษย์
3. ศิลปินคอนเซ็ปชวล อาร์ต เชื่อว่าการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าและการมองเห็นวิธีการแก้ อย่างทะลุปรุ ไปร้งแล้ว ทั้งสองวิธีการถือว่าเป็นคุณค่าของการสร้างสรรค์อย่างแท้จริง
4. การแผ่แผ่ความคิดรวบยอดต่อผู้อื่น การเตือนให้ตระหนัก และสำนึกในเสรีภาพ และธรรมชาติแวดล้อมเป็นหน้าที่รับผิดชอบของศิลปิน คอนเซ็ปชวล อาร์ต โดยตรง
5. ศิลปินในอดีตหรือในปัจจุบันส่วนมาก สร้างงานตามที่ตนเห็นตามที่ตนรู้ ตามที่ตนเข้าใจ และตามความต้องการของผู้อุปการะ แต่ศิลปินคอนเซ็ปชวล อาร์ต สร้างงานตามที่ตนคิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ความคิดรวมยอดเท่านั้นที่จะก่อให้เกิดรูปแบบแปลกใหม่ มีเนื้อหาสาระใหม่
7. รูปแบบคอนเซพชวล อาร์ตเป็นรูปแบบที่แสดงความขัดแย้งในรูปทรง ขนาด สัดส่วน และความคิดเห็น
8. รูปแบบคอนเซพชวล อาร์ต เป็นรูปแบบที่บันทึกเสรีภาพสำหรับผู้สร้างและผู้ดู ⁶

ด้วยลักษณะดังกล่าวของคอนเซพชวล อาร์ต บุคคลที่จะมีอิทธิพลทางงานศิลปะแก่ข้าพเจ้า ก็มิอาจพ้น ศิลปินคอนเซพชวล อาร์ตไปได้ อ.คามิน เลิศชัยประเสริฐ ข้าพเจ้ามีความชื่นชมผลงานที่ชื่อ "Life Project" เป็นพิเศษ อันมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้คนได้ตระหนักถึงคุณค่าของการมีชีวิตอยู่ รู้จักสังคม รู้จักรับผิดชอบ ในตัวโครงการที่ถูกเรียกว่า สตูดิโอ เป็นลักษณะของบ้านพักหรือห้องแล็บจำลองจะตั้งอยู่บริเวณกลางทุ่งนา ส่วนผลไม้ ที่ถูกออกแบบโดยศิลปินที่เข้าร่วมโครงการและภายในโครงการจะเปิดโอกาสให้ทุกคนได้ช่วยกันทำนาเพื่อเป็นการสร้างจิตสำนึก เรียนรู้ธรรมชาติ ให้รู้คุณค่าของการบริโภค ในผลงานชิ้นนี้มีความเกี่ยวโยงกันระหว่าง ศิลปะ พุทธศาสนา และเกษตรกรรมธรรมชาติ ด้วยแนวความคิดว่า เมื่อเราอิ่ม (คือมีข้าวกิน) ระบบทุนนิยมหรือวัตถุนิยม นอกก็ไม่ได้มีความสำคัญ (คือไม่ต้องทำศิลปะเพื่อหาเงิน) หลังจากนั้นเราก็สามารถสร้างสิ่งที่ดีได้ด้วยวิคิดที่ดี ซึ่งก็หมายถึง การอยู่อย่างมีสติเพื่อการเรียนรู้ในธรรมชาติ เพราะเหตุนี้นิยามทางศิลปะหรือคุณค่าทางงานศิลปะของ อ.คามิน จึงมิได้ขึ้นอยู่กับผลของงาน หากอยู่ที่กระบวนการทำความเข้าใจธรรมชาติ อาจเป็นเรื่องของสังคม ตัวเอง ความจริงสูงสุดของธรรมชาติ จากประเด็นการตั้งคำถามภายในตัวข้าพเจ้า ว่าศิลปะจะยังคงเป็นส่วนหนึ่งในสังคมได้ ศิลปะก็น่าจะมีส่วนช่วยสร้างอะไรเพื่อสังคม ไม่ว่าจะมิจุดประสงค์เพื่อให้สังคมยอมรับในบทบาทหน้าที่ หรือเพื่อการเรียนรู้ และนำความเข้าใจก็ตาม การที่อ.คามิน ทำให้ศิลปะมีส่วนช่วยให้ได้ตระหนักถึงคุณค่าของการมีชีวิตอยู่นั้น ยังความเกี่ยวเนื่องกันกับหลักในการดำเนินชีวิตแบบพุทธศาสนา ด้วยการมีชีวิตอยู่อย่างมีสติเพื่อที่จะได้รู้เท่าทันปัญหาความทุกข์ต่างๆ ได้

6. อารี สุทธิพันธุ์, ศิลปนิยม (กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรีนติ้งเฮ้าส์ ,2535) หน้า 276-279

7. วารสาร Ae (Art Expose) ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ คณะวิจิตรศิลป์ ,2544 ปีที่ 7 เล่มที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพด้านหน้าของบ้านหลังที่ 1 ที่ออกแบบโดย
อุทัยฤทธิ์

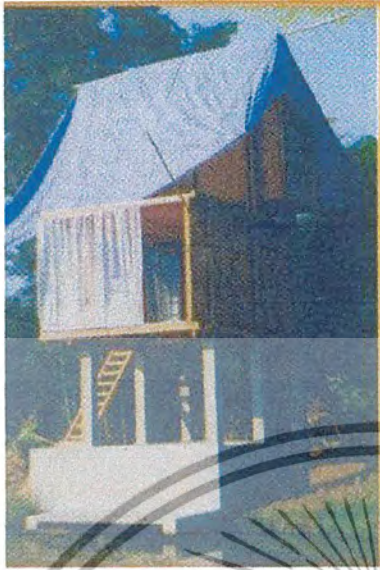
ภาพในชั้นที่ 2 ของบ้านตกแต่งด้วยโต๊ะ
สีแดงกลางห้อง

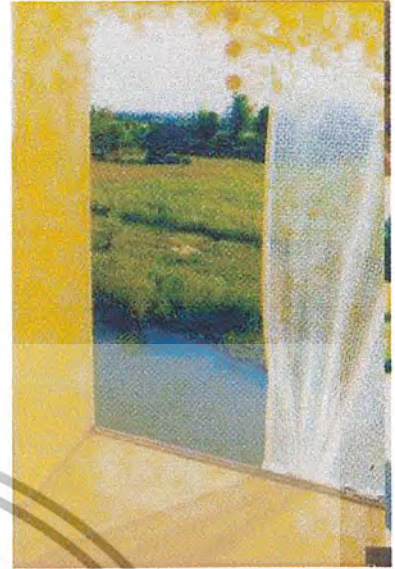
โถงพื้นที่ใช้สอยบนชั้นที่ 2 ของบ้าน

ผนังเคลื่อนที่ได้ภายในบ้านที่ศิลปินออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ โดย ศักดา นุ้ยหมัด และ อนันท์ นิงค์เยาว์
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพด้านข้างของบ้านหลังที่ 2 ออกแบบโดย
Thobeat Reberger

ผนังชั้นที่ 2 ที่เปิดโล่งมองเห็นวิวด้าน
นอกบริเวณที่เป็นทุ่งนา

บันไดสำหรับขึ้นชั้น 3 ของบ้านตั้งฉากกับพื้นบ้าน

พื้นที่ด้านล่างของบ้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บริเวณ โดยรวมของ โครงการ

สตูดิโอกลางซึ่งใช้เป็นห้องครัวของส่วนรวม

บ้านต้นสักของ มิตร ใจอินทร ซึ่งยังไม่โตสมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวความคิด

"เหล่าพิศวาสเจ้า จมดิ่งตกลงไปในขวดด้วยฤทธิ์เมฆแห่งรักปรารถนา ความต้องการที่ไม่มีที่สิ้นสุด ก่อให้เกิดความยึดมั่น ว่าขวนอยู่ในหนองน้ำแห่งรัก สายธารน้ำเมฆเค้าน้ำสติเราไปสิ้น ตอกย้ำตนเองให้อยู่กับทุกข์ในความรัก"

ปฏิจสมุปบาท คือ ลักษณะอาการของทุกข์ซึ่งมีความต่อเนื่องกัน ดังที่กล่าวมา อันมีสาเหตุมาจากความไม่รู้ เท่าทันต่อจิตของตนเอง หรือเรียกว่า อวิชชา ยังก่อให้เกิดเรื่องราวของจิต ซึ่งจบลงที่ความทุกข์ทุกครั้งไป ถ้าปราศจากซึ่งสติที่จะยับยั้งจิตใจมิให้ไหลไปตามอำนาจความอยาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

การดำเนินงานสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าได้เริ่มโดยการสร้างสรรค์ภาพร่างซึ่งแสดงภาพเรื่องราวของ "ปฏิจสมุปบาท" นำเสนอเรื่องราวของความรัก โดยจัดให้อยู่ในลักษณะของศิลปะแบบจัดวางเป็นชุด (series) ในแต่ละชิ้น ด้วยภาพร่าง 4 ชุด เน้นเนื้อหาเรื่องราวที่ต่อเนื่องกันในแต่ละชุด และจึงนำไปสู่กระบวนการสร้างสรรค์เป็นผลงานจริง ตามกรรมวิธีของภาพพิมพ์ โลหะร่องลึก (Etching) ภาพพิมพ์แกะไม้ (wood-cut) ภาพพิมพ์โคลโลกราฟ (collograph) ภาพพิมพ์โมโนพริ้นท์ (Mo-no Priint) และภาพพิมพ์แม่พิมพ์ กระดาษ (paper block) ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 4

ภาพร่างชิ้นที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างในชุดนี้มี 5 ชั้น โดยในแต่ละชั้นจะอยู่ในลักษณะที่เป็นชุดเพื่อที่จะบอกเล่าเรื่องราวที่ต้องการจะนำเสนอ ภาพร่างทั้ง 5 ชั้น เป็นเรื่องราวเดียวกัน ข้าพเจ้าได้หยิบยกเรื่องราวความหึงหวงของความรักที่พบในร้านก๋วยเตี๋ยว ซึ่งเป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นกับบุคคลสนิทของข้าพเจ้าในบริเวณคลองถมหัวตะเข้ อันเป็นผลให้เกิดเป็นความคิดสร้างสรรค์แก่ข้าพเจ้าที่จะนำมาสร้างสรรค์เป็นภาพร่างให้มีความสอดคล้องกับแนวความคิดในเรื่องปรัชญาสมุปบาทที่มีลักษณะของการเกิดขึ้นทางอารมณ์ ความรู้สึก ความคิดนึก อย่างต่อเนื่อง จากการเห็นเป็นความคิด ก่อให้เกิดความรู้สึก อันเป็นผลให้เกิดความทุกข์ เปรียบได้กับความร้อนในชามก๋วยเตี๋ยวกับความร้อนภายในตัวตนของตัวเอง ที่กำลังทานก๋วยเตี๋ยว มีความรุนแรงราวกับว่าตนเองกำลังอยู่ในชามก๋วยเตี๋ยว ซึ่งก็เป็นตนเองอีกเช่นกันที่กำลังกินตนเองที่อยู่ในชามก๋วยเตี๋ยวนั้น โดยสร้างเป็นชั้นงานต่อเนื่องกันตามเนื้อหาเรื่องราว

แต่ด้วยความต้องการที่จะให้มีความสอดคล้องกับแนวความคิดในเนื้อหาเรื่องราวทำให้มีสัญลักษณ์รูปทรงที่มากขึ้นไป ซึ่งในบางสัญลักษณ์ก็ไม่น่าสนใจ เกิดเป็นการบอกเล่าเรื่องราวเกินความจำเป็น ทำให้ความน่าสนใจในผลงานลดน้อยลง ในส่วนของกรรมวิธีที่มารองรับรูปแบบก็ยังไม่สามารถถ่ายทอดออกมาเป็นชั้นงานได้ดีนัก เนื่องจากมีการใช้กรรมวิธีหลายกรรมวิธี ทั้งภาพพิมพ์แกะไม้ ภาพพิมพ์โกลโลกกราฟ ภาพพิมพ์แม่พิมพ์กระดาษ ภาพพิมพ์ร่องลึก และภาพพิมพ์โมนอปรินท์ จึงทำให้เกิดความลำบากในการวางแผนการทำงาน ในบางชั้นงานจึงมีลักษณะที่ไม่สมบูรณ์

จากภาพร่างทั้ง 5 ชั้น ข้าพเจ้าได้นำโครงสร้างการจัดวางของภาพร่างชั้นที่ 5 กับส่วนที่ 2 ของชั้นที่ 4 ไปสร้างสรรค์เป็นผลงานจริง เพราะมีความต่อเนื่องกันในแต่ละส่วนและมีขนาดที่แตกต่างกันตามความเป็นเด่นของเรื่องราว จึงทำให้มีความสมบูรณ์ในด้านองค์ประกอบที่สุดเมื่อเทียบกับชั้นอื่นๆ ในชุดที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุดที่ 2 มีทั้งหมด 3 ชิ้น ภาพร่างแต่ชิ้นในชุดนี้ ยังคงมีลักษณะเป็นจอทๆ ไป เพื่อบอกเล่าเรื่องราวเช่นเดิม หากแต่เปลี่ยนเนื้อหาเรื่องราวให้ต่อเนื่องกับชุดที่ 1 ซึ่งเป็นเรื่องราวความรักที่ผิดหวัง โดยมีเค้าโครงมาจากประสบการณ์ตรง เกิดขึ้นเมื่อความเป็นตัวตนของตนเอง ที่มาจากความยึดมั่นหรือความหวังที่มีต่อบุคคลที่ตนรู้สึกชอบหรือเข้าใจว่ารักนั้น จากคำพูดปฏิเสธ อันเป็นการกระทบทางหูทำให้เกิดการได้ยิน ตั้งใจมีความคิดต่อเนื่องไปจนเป็นความทุกข์ เปรียบเทียบได้กับภาวะการจมน้ำ ความรู้สึกกระอักกระอ่วน สับสน วุ่นวาย ราวกับว่า ตนเองกำลัง กระเสือกกระสนว่ายวนอยู่ในหนองน้ำแห่งความรักความปรารถนา โดยข้าพเจ้าได้นำมา สร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะ ด้วยการใช้รูปทรงปากมาเป็นสัญลักษณ์ บอกถึงที่มาของสิ่งเร้าที่ มากระทบ รongรับด้วยรูปทรงคนแทนคำถึงการแสดงความเป็นตัวเป็นตน อันจะก่อให้เกิดความเป็น ทุกข์

จากภาพร่างทั้งหมด 3 ชิ้น ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 3 มาจัดทำเป็นผลงานจริง เนื่องจาก ภาพร่างชิ้นที่ 3 มีลักษณะแสดงความเป็นตัวตนได้อย่างชัดเจน ซึ่งมีความหมายไปในทางเดียวกัน กับแนวความคิด ประกอบกับทิศทางการจัดวางอยู่ทิศทางเดียวกัน มีความแตกต่างกันด้วยขนาดจึง สามารถสร้างความน่าสนใจให้กับชิ้นงานนี้ได้ จากลักษณะภาพร่างกรรมวิธีที่นำมาใช้สร้างสรรค์ ส่วนใหญ่จึงเป็นภาพพิมพ์ร่องลึก ยกเว้นในชิ้นงานขนาดใหญ่ด้านซ้ายที่ใช้เป็นภาพพิมพ์โคโล กราฟ เนื่องจากต้องการความเป็นลักษณะที่ต่างเลื่อนเหมือนกับถูกลบกลบด้วยที่แปรงแสดงอาการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา 49359 และส่งต่อหรือแจ้งถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

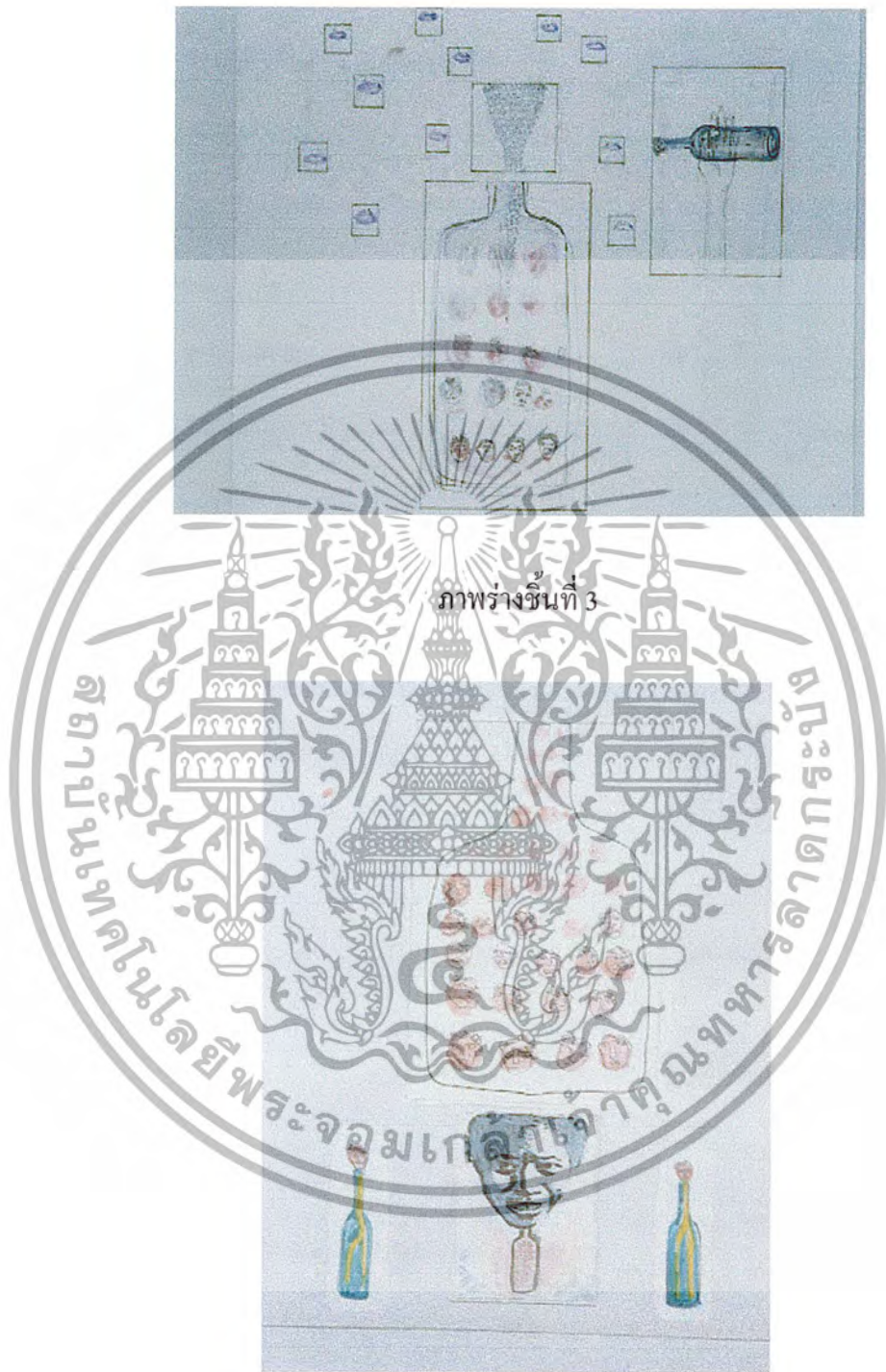
ปฏิเสธต่อสิ่งที่รับรู้ แต่ยังคงมีปัญหาในชิ้นงานสุดท้ายทางด้านขวา เนื่องจากในผลงานจริงมีค่าความเป็นสื่ออยู่มาก เมื่อเทียบกับชิ้นงานอื่นๆ ทางด้านซ้าย จึงดูคล้ายว่าความ เป็นเอกภาพจะหายไป

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพร่างชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

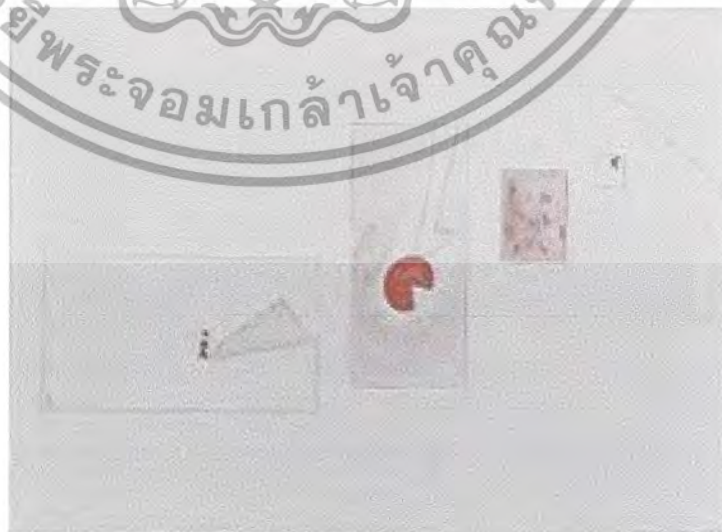
ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 3 มี 4 ชั้น เป็นเรื่องราวต่อเนื่องจากชุดที่ 1 และ 2 โดยมีเนื้อหาบอกเล่าถึงความคิดนึกภายในตนเอง จากความรู้สึกที่เป็นทุกข์ ร่วมกับการที่ยังไม่สามารถเข้าใจต่อสิ่งที่เกิดขึ้นได้ ยังให้เกิดอารมณ์ ความคิดนึกย้อนกลับไป ตอกย้ำตนเองให้จมอยู่กับสิ่งนั้น จากหนองน้ำแห่งความรักในชุดที่ 2 กลายมาเป็นชุดที่ 3 "เหล่าพิศวาสจำ จมดิ่งตกลงไปในขุดด้วยฤทธิ์เมาเป็นแห่งรักปรารถนา"

จากภาพร่างทั้งหมด 4 ชั้น ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชั้นที่ 1 และส่วนที่ 2 (ขุดเหล่า) ของชั้นที่ 2 มาขยายเป็นผลงานจริง เนื่องจากขุดเหล่าในชั้นที่ 2 มีรูปทรงที่บิดเบี้ยวด้วยเส้นที่มีลักษณะเป็นอิสระ ทำให้รู้สึกได้ถึงความหมายและฤทธิ์เหล่าได้ดีกว่าขุดเหล่าในชั้นที่ 1 ซึ่งมีรูปทรงที่อยู่ในลักษณะแข็งทื่อ

ในผลงานชุดนี้ข้าพเจ้าได้สร้างความขัดแย้งในลักษณะองค์ประกอบศิลป์ด้วย ชั้นงานที่มีขนาดเล็กมาก จัดวางบนที่วางรองรับกันชั้นงานขนาดใหญ่ที่อยู่ตรงกลาง จากนั้นก็ยังคงรับความโดดเด่นของชั้นงานขนาดใหญ่ด้วยชั้นงานขนาดต่างๆ ระบาย กรรรมวิธีที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นภาพพิมพ์ร่องลึก 1 ยกเว้นบริเวณวงกลมตรงกลางเป็นภาพพิมพ์โคโลกราฟ และภาพพิมพ์แกะไม้ ปัญหาที่พบคือ วงกลมที่แบ่งเป็น 2 ส่วน มีลักษณะไม่ต่อเนื่องกัน ในตัวหนังสือที่เขียนลงไปจึงแก้ไขด้วยวิธีการอัดหมึกให้มีสีใกล้เคียงกันมากที่สุด

ภาพร่างชุดที่ 4

ภาพร่างชั้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชั้นที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 4

ภาพร่างชุดที่ 4 มี 5 ชิ้น สร้างความเกี่ยวเนื่องกันกับชุดที่ 1, 2 และ 3 โดยในชิ้นที่ 1, 2 และ 3 บอกเล่าถึงความหมายขบขันเกี่ยวกับความรักของข้าพเจ้า ซึ่งมีความต้องการ การแสวงหาที่ไม่มีที่สิ้นสุด ด้วยการใช้สัญลักษณ์ของสามเหลี่ยมและวงกลม โดยเปรียบเทียบเป็นเช่นเดียวกันกับสามเหลี่ยมที่ไม่สามารถพึ่งพาหรือเดินด้วยตนเองได้ ต้องคอยเสาะแสวงหาวงกลม ซึ่งมีที่ว่างพอดีกับสามเหลี่ยม ส่วนในชิ้นงานชิ้นที่ 4 และ 5 สร้างความเกี่ยวเนื่องกันกับ ชุดที่ 1, 2 และ 3 มีการแสดงออกถึงความรู้สึกเหงาและเศร้าอย่างชัดเจน จากความทุกข์ที่เกิดจากความคิดนึกด้วยฤทธิ์ของเหล่าในชุดที่ 3 ต่อเนื่องมาถึงช่วงเวลาหลับ ที่กายกำลังหลับ แต่กลับมีจิตใจก็ไม่หยุดนิ่ง "ความอยากได้พัฒนาไปหาความเศร้า อยู่ในลักษณะลมหายใจที่แผ่วเบาด้วยรักที่ถ่วงคอ" โดยข้าพเจ้าได้ใช้สีดำและสีขาวเป็นหลัก เพื่อความชัดเจนในการแสดงอารมณ์ ความรู้สึก

จากภาพร่างทั้ง 5 ชิ้น ข้าพเจ้าได้นำโครงสร้างการจัดวางของชิ้นที่ 5 กับส่วนที่ 1 ของชิ้นที่ 4 ไปสร้างสรรค์เป็นผลงานจริง เนื่องจากชิ้นที่ 4 และ 5 มีความต่อเนื่องกันของเรื่องราวที่นำเสนอมาตั้งแต่ต้น มากกว่าชิ้นที่ 1, 2 และ 3 ซึ่งมีเนื้อหาเรื่องราวที่หลุดออกไปจากเดิม ในส่วนของกรรมวิธีข้าพเจ้าได้ใช้ภาพพิมพ์ร่องลึก และภาพพิมพ์โคโลกราฟเป็นส่วนใหญ่เนื่องจากสามารถรองรับกับรูปแบบภาพร่างได้

กระบวนการสร้างงาน

กระบวนการสร้างสรรค์งานศิลปะชุด "ปฏิสังขมูปบาท" นี้เป็นงานสื่อผสมที่ได้ใช้กรรมวิธีในการสร้างสรรค์หลายกรรมวิธีร่วมกัน ภาพพิมพ์ร่องลึก ภาพพิมพ์แกะไม้ ภาพพิมพ์โคโลกราฟ ภาพพิมพ์โมโนพริ้นท์ และภาพพิมพ์กระดาษ โดยแต่ละเทคนิคที่ใช้จะขึ้นอยู่กับความเหมาะสมที่ได้จากภาพร่าง และงบประมาณในการสร้างสรรค์ ดั้งนั้นคอนราดละเอียดต่อไปนี้

1. ศึกษา วิเคราะห์ ภาพร่างให้เกิดความเข้าใจ แล้วจึงตัดสินใจเลือกกรรมวิธีกระบวนการพิมพ์ที่จะใช้กระดาษใช้

2. ขยายภาพลงบนแม่พิมพ์ต่างๆ เช่น แผ่นไม้สำหรับทำกระบวนการพิมพ์แกะไม้ กระดาษขึ้นสำหรับกระบวนการพิมพ์โคโลกราฟ กระดาษเทาขาวพิเศษ สำหรับทำกระบวนการพิมพ์แม่พิมพ์กระดาษ และแผ่นทองแดง สำหรับทำกระบวนการพิมพ์ร่องลึก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพพิมพ์ร่องลึก (Etching)

1. นำแผ่นทองแดงมาขัดทำความสะอาดด้วยกระดาษทรายน้ำ หลังจากนั้นตากให้แห้งแล้วทาแผ่นทองแดงด้วยวานิชดำผสมทินเนอร์ รอแห้งแล้วติดเทปกาวเพื่อกักรัด จากนั้นผสมวานิชดำกับน้ำมันสนทาบนหน้าแผ่นทองแดงที่จะใช้งาน

2. เมื่อวานิชดำที่ทาลงบนแผ่นทองแดงแห้งแล้ว เคลือบผิวแม่พิมพ์ด้วยแป้งฝุ่น เพื่อให้แม่พิมพ์เหนียว สะดวกต่อการสร้างภาพลงบนแม่พิมพ์ทองแดง

3. สร้างภาพแม่พิมพ์บนแผ่นทองแดงซึ่งทาวานิชดำ ด้วยแท่งเหล็กแหลม (Needle) แล้วจึงนำไปแช่ในน้ำกรดกำมะถัน จับเวลาตามความต้องการของชิ้นงานนั้น เช่นว่าถ้าต้องการความคมของเส้น ความสะอาดก็กักรัดประมาณ 20-45 นาที แต่ถ้าต้องการเส้นที่ลึกและหนา ก็เพิ่มเวลากักรัดเข้าไปอีก

4. เมื่อถึงกำหนดเวลาให้นำแผ่นทองแดงขึ้น ล้างกรดออกด้วยน้ำสะอาด หลังจากนั้นถ้าไม่ต้องการทำหนักหรือพื้นผิวเพิ่มแล้ว ก็ให้ใช้น้ำมันสน ทินเนอร์ ล้างวานิชดำออกทั้งด้านหน้าด้านหลัง เตรียมเข้าสู่โรงผงเลือดมังก์ (aquatint) แต่ถ้าต้องการทำน้ำหนักหรือพื้นที่ผิวเพิ่ม ก็ล้างวานิชดำออกเฉพาะด้านหน้า แล้วปิดหน้าแผ่นทองแดงเฉพาะตรงที่ไม่ต้องการกักรัดด้วยวานิชดำ และถ้าต้องการน้ำหนักที่เข้มมากๆ ก็ทำได้โดยการพ่นสเปรย์บนหน้าแผ่นทองแดงก่อนน้ำลงกักรัด

5. ในกระบวนการโรงผงเลือดมังก์ (aquatint) เริ่มต้นด้วย การล้างแผ่นทองแดงให้สะอาดที่สุดด้วยน้ำมันสน ทินเนอร์แล้วนำไปล้างคราบ ต่าง ๆ ด้วยน้ำเกลือหรือน้ำปลาโดยดูทำความสะอาดด้วยเศษผ้าสะอาดระวังอย่าให้มือสัมผัสโดนหน้าแผ่นทองแดง หลังจากนั้นล้างออกด้วยผงซักฟอก แล้วจึงล้างน้ำให้สะอาดที่สุด

6. รอจนแผ่นทองแดงแห้งสนิท จึงนำเข้าสู่โรงผงเลือดมังก์ เสียบปลั๊กไฟเพื่อเป่าลมในตู้ 2 ครั้ง เพื่อที่ผงเลือดมังก์จะได้กระจายเต็มแผ่นไม่บางไม่หนาเกินไป โดยครั้งแรกเสียบปลั๊กเป่าลมค้างไว้ประมาณ 5-7 วินาที แล้วทิ้งไว้ 20 นาที จึงเสียบปลั๊กเป่าลมครั้งที่ 2 ค้างไว้ประมาณ 10-15 นาที แล้วทิ้งไว้ประมาณ 20 นาที เพื่อให้ผงกระจายให้ทั่วแผ่น เมื่อครบเวลากำหนดจึงเอาออกจากตู้ระวังอย่าให้แผ่นทองแดงกระทบกระเทือน เพราะผงเลือดมังก์อาจลึ้มได้ จากนั้นนำแผ่นทองแดงที่โรงผงเลือดมังก์แล้วไปย่ำบนเตาเพื่อให้ผงเลือดมังก์ติดต่อกับแผ่นทองแดง จะได้นำไปสร้างภาพแม่พิมพ์ด้วยดินสอไขต่อไป เมื่อเขียนด้วยดินสอไขเสร็จเรียบร้อยจากนั้นให้นำแผ่นทองแดงซึ่งปิดวานิชกันหลังเรียบร้อยแล้วไปแช่กรด โดยเริ่มตั้งแต่ 15 วินาที ขึ้นไป ตามขั้นไปถึง 7 นาที

7. หลังจากสร้างภาพแม่พิมพ์บนแผ่นทองแดงเสร็จแล้ว ล้างแม่พิมพ์ให้สะอาดด้วยน้ำมันสน ทินเนอร์เพื่อทำการพิมพ์ โดยการอัดสีหมึกพิมพ์ไปตามร่องลึกที่สร้างไว้บนแผ่นแม่พิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ให้ทั่ว แล้วเช็ดหมึกที่เหลืออยู่บนหน้าแม่พิมพ์ออกด้วยกระดาษลอกลาย เช็ดขอบให้สะอาด น้ำเข้าแทนพิมพ์

8. วางกระดาษปรีฟ 1 แผ่น ก่อนจะวางแม่พิมพ์แผ่นทองแดง เพื่อความสะดวกและเป็นการรักษาแทนพิมพ์จักรอยขีดข่วน แล้วจึงวางกระดาษที่ต้องการจะพิมพ์ซึ่งหมึกไว้ด้วยน้ำแล้ว นำมาซับด้วยกระดาษปรีฟ คิวาลงบนแม่พิมพ์ทองแดง และรองด้วยกระดาษปรีฟประมาณ 2 แผ่น ก่อนปูสักหลาดเพื่อป้องกันหน้าสักหลาดจากแผ่นทองแดงเสร็จแล้วเลื่อนแทนพิมพ์ให้อยู่ในระดับลูกกลิ้งหมุนระดับลูกกลิ้งให้อยู่ในระดับที่ต้องการ แล้วจึงหมุนลูกกลิ้ง

9. เมื่อทำการพิมพ์เสร็จแล้ว ให้เตรียมไม้กระดานไว้สำหรับทำการขึงกระดาษที่พิมพ์แล้ว เพื่อมิให้เกิดการยับหย่นของกระดาษ โดยวางกระดาษพิมพ์ซึ่งมีปรีฟรองอยู่บนกระดาษ พ่นน้ำให้ทั่วกระดาษ แล้วนำเทปกระดาษวางน้ำติดซึ่งขอบกระดาษกับกระดานทั้ง 4 ด้าน

ภาพพิมพ์แกะไม้

1. สร้างภาพแม่พิมพ์บนแผ่นไม้ด้วยดินสอ สี หรืออะไรก็ได้ตามสะดวก แล้วจึงนำไปแกะลายตามที่ต้องการด้วยเครื่องมือแกะไม้

2. เมื่อสร้างแม่พิมพ์แกะไม้เสร็จเรียบร้อย ก็สามารถนำเข้าสู่กระบวนการพิมพ์ได้ โดยการกลิ้งหมึกพิมพ์ด้วยลูกกลิ้งยางให้เรียบร้อยสม่ำเสมอ แล้วนำมากลิ้งลงบนแม่พิมพ์แกะไม้ กลิ้งเข้าไปข้ามให้ทั่วและสม่ำเสมอทั้งแม่พิมพ์ แต่ถ้าไม่ต้องการลายไม้หรือต้องการพื้นผิวที่แตกต่างออกไป หรือต้องการอัดหมึกพิมพ์บนแผ่น ไม้ก็ให้นำสีพลาสติกสีขาวทาบนแม่พิมพ์ ตากแดดให้แห้งแล้วจึงพ่นสเปรย์แล็กเกอร์

3. การนำเข้าแทนพิมพ์ทำโดย วางกระดาษเทาขาวสำหรับทำเครื่องหมาย(mark)บนแทนพิมพ์ก่อน แล้วจึงวางแม่พิมพ์แกะไม้แล้วรองแทนด้วยแผ่นไม้เล็กๆ (step bar) ที่หนาเท่ากับแม่พิมพ์ไว้บริเวณหัวและท้ายแล้ววางกระดาษปรีฟ 4-6 แผ่นก่อนวางสักหลาด

ภาพพิมพ์โคโลกราฟ

1. สร้างภาพแม่พิมพ์บนกระดาษชั้นด้วยดินสอ หลังจากนั้นตัดให้ได้รูปทรงตามต้องการ

2. นำวัสดุที่เหมาะสมกับรูปแบบงานมาติดบนกระดาษชั้นด้วยกาวยาง เช่น เชือก เศษผ้า ลายลูกไม้เป็นต้น จากนั้นนำไปตากแดด

3. เมื่อแห้งสนิทให้ทาสีพลาสติกสีขาวให้ทั่ว แม่พิมพ์อย่างสม่ำเสมอหมดกัน รอแห้งแล้วพ่นสเปรย์แล็กเกอร์ แล้วจึงนำเข้าแทนพิมพ์ โดยวางปรีฟประกบหน้าและหลังแม่พิมพ์ เพื่ออัดให้วัสดุติดเรียบกับกระดาษ เพื่อจะได้มิให้วัสดุหลุดลอกออกได้ง่าย

4. ทาสีพลาสติกให้ทั่วและสม่ำเสมออีกครั้ง เพื่อความคงทนของแม่พิมพ์ เมื่อแห้งแล้วให้พ่นสเปรย์แล็กเกอร์อีก 2 ครั้ง โดยรอให้ครั้งแรกแห้งก่อนจึงพ่นครั้งที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. เริ่มกระบวนการพิมพ์ เช่นเดียวกันกับภาพพิมพ์ร่องลึกคืออัดหมึกพิมพ์ลงตามร่องลึกของแม่พิมพ์ให้ทั่วเช็ดออกด้วยกระดาษลอกลาย จึงนำเข้าแทนพิมพ์

6. เมื่อทำการพิมพ์เสร็จแล้ว ก็ให้จึงขึ้นงานไว้กับกระดาษเช่นเดียวกันกับภาพพิมพ์ร่องลึก

ภาพพิมพ์โมโนพริ้นท์

1. ทำโดยกลิ้งหมึกพิมพ์ด้วยลูกกลิ้งยางให้เรียบสม่ำเสมอ แล้วนำไปกลิ้งบนกระดาษปรีฟชั้นเล็ก ๆ

2. คว่ำกระดาษปรีฟชั้นเล็ก ๆ ซึ่งมีหมึกพิมพ์ติดอยู่บนชิ้นงานหรือแผ่นพลาสติก แล้วใช้พู่กันจุ่มสีหมึกพิมพ์กับลินสีด ป้ายหรือขีดเขียนลงบนแผ่นพลาสติก

3. เขียนหรือดู ด้วยอะไรก็ได้ตามสะดวกลงบนด้านหลังกระดาษปรีฟชั้นเล็กนั้น ในส่วนของแผ่นพลาสติกก็ให้นำเข้าแทนพิมพ์ โดยวางกระดาษปรีฟ 1 แผ่น บนแทนพิมพ์ ก่อนวางแผ่นพลาสติกแล้วจึงคว่ำกระดาษที่ต้องการพิมพ์บนแผ่นพลาสติก ก่อนวางกระดาษปรีฟประมาณ 4-6 แผ่น แล้วจึงวางสัปดาห์

ภาพพิมพ์แม่พิมพ์กระดาษ

1. สร้างภาพแม่พิมพ์บนกระดาษหนา - ยาวพิเศษด้วยดินสอ หลังจากนั้นตัดให้ได้รูปทรงตามต้องการ

2. กลิ้งหมึกพิมพ์ลงบนแม่พิมพ์กระดาษด้วยลูกกลิ้งยางให้ทั่วและสม่ำเสมอ

3. นำเข้าแทนพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

ผลงานแต่ละชิ้นในโครงการปฏิจางสมุปบาท มีความแตกต่างกันในรายละเอียดทางด้าน สีสรรคและรูปทรง ซึ่งได้ปรับเปลี่ยนไปตามเรื่องราวที่ถูกกำหนดขึ้นในแต่ละชิ้นงาน และเพื่อความเข้าใจอย่างกระจ่างชัดต่อรายละเอียดของผลงาน อันจะเป็นผลต่อการสร้างความเพติดเพตินในการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องปฏิจางสมุปบาทที่น่าเสนอในเรื่องราวของความรัก ข้าพเจ้าได้ทำการวิเคราะห์ทัศนธาตุและการแทนค่าความหมาย ตลอดจน การวิเคราะห์การจัดองค์ประกอบดังนี้

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ทัศนธาตุหลักที่ใช้ในการสื่อความหมายของผลงานชุดนี้คือ รูปทรง (Forms) เส้น (Line) และสี (Color) ส่วนทัศนธาตุอื่น ๆ จะปรากฏเป็นเพียงส่วนน้อย

รูปทรง (Form)

รูปทรงของศรียะในผลงานชิ้นที่ 1 ซึ่งมีลักษณะบุค
เขียว คสััยภูเขา
ศรียะ ขนาดใหญ่ที่อยู่เต็มหน้ากระดาษแทนค่า
ความหมายถึงความเป็นตัวตน ซึ่งกำลังปะทุอยู่ด้วยอารมณ์
ความรู้ตึก

รูป ทรงของตาในผลงานชิ้นที่ 1 ที่กำลังจ้องมองไป
ที่บุคคลทั้งสอง

ตา มีความหมายถึง การกระทบที่ทำให้เกิด
เรื่องราวขึ้น เป็นอวัยวะรับสัมผัสภายนอก ที่มีต่อสิ่งที่มา
กระทบก่อให้เกิดการรับรู้ทางตา (จักขุวิญญูณ) ขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปทรงของคน ในผลงานชิ้นที่ 1 ที่กำลังตกลง ไปใน
ขามก้วยเต๊ว

คน ที่มีสีหน้า ทำทางไม่ค่อยสู้ดีนัก แทนค่าความหมาย
ของความทุกข์ที่กำลัง เจริญอยู่ด้วยความทรमान แสนสาหัส

รูปทรงของปากในผลงานชิ้นที่2 ที่กำลังแสดง อากัปกิริยาพูด

ปาก ที่กำลังพูด คำว่า Not Love แทนค่าความหมาย ของ
สิ่งเร้าที่มากระทบกับอวัยวะรับสัมผัสทางหู ก่อให้เกิดการรับรู้
ทางหู (โสตวิญญาน) ขึ้น

รูปทรงของหน้าคนในผลงานชิ้นที่ 2 ที่มีรอยยิ้มแฝงด้วย
เลศนัย

หน้าคน ที่แสดงรอยยิ้มแปลก ๆ เสมือนมีความต้องการ
อะไรบางอย่างอยู่ภายใน แทนค่าความหมายถึง ความอยาก
(ตัณหา)ที่แฝงอยู่ในตัวตน จนในที่สุด ความอยากนี้ก็จะ
เป็นเหตุให้เกิด ความทุกข์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เส้น (Line)

เส้นโครงสร้างขององค์ประกอบในผลงานชุดที่ 1 ที่มีลักษณะเป็นเส้นเฉียงเข้าหากัน ภายในรูปทรงคนยืน

คนยืนสองคน ที่เกิดจากเส้นแกนเฉียงพุ่ง เข้าหากัน บริเวณด้านล่างของภาพ ให้ความรู้สึกถึงความเคลื่อนไหว ไม่สมบูรณ์ไม่มั่นคง ต้องการ มีความหมายถึงความต้องการของคนที่อยู่เบื้องล่าง กับความทุกข์ของตนโดยการสร้างขึ้น ราวกับว่ามีบุคคล มากระหน่ำซ้ำเติมให้หนักอึ้งอยู่บนศรีษะ

เส้นลักษณะเฉียง ในผลงานชุดที่ 2 เป็นเส้นที่เกิดจากตัวหนังสือ ซึ่งเขียนคำว่า "Not Love" มีลักษณะที่ไม่เป็นระเบียบ พุ่งออกสู่ที่ว่าง ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหวไม่สมบูรณ์ มีความหมายถึงสิ่งที่มากระทบ ซึ่งเป็นคำพูดปฏิเสธว่า "ไม่รัก" อันเป็น เหตุให้ความทุกข์ ได้เกิดขึ้นแก่ข้าพเจ้า

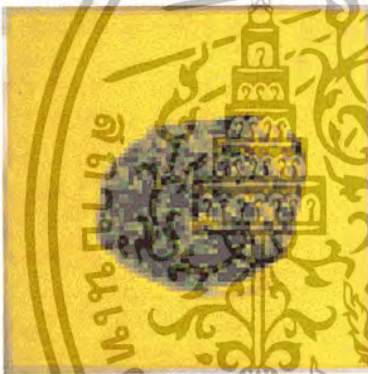
เส้นแกนของรูปทรงกับเส้นวงรีที่ซ้อนกัน ในผลงานชุดที่ 3 เส้นแกนรูปทรงท้ำ มีลักษณะเป็นเส้นโค้งมีความหมายถึงเท้า ที่กำลังก้าวอย่างหรือเคลื่อนไหว ด้วยลักษณะเส้นที่ซ้ำซ้อนกัน ส่วนเส้นวงรีที่ซ้ำๆ กัน แสดงถึงความรู้สึกเคลื่อนไหว มีความหมายถึงรูปทรงของปากขอคเห็ด อันมี ความสอดคล้องกับวงเวียนวัฏสงสาร การเวียนว่ายอยู่ในความทุกข์ซึ่งเท้าที่มีความเป็นตัวเป็นตนกำลังจะก้าวเข้ามา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เส้น โค้งน้อย ๆ หรือเส้นที่เป็นคลื่นน้อย ๆ ในผลงานชุดที่ 4 เส้นที่ผูกติดอยู่กับทรงคนลีลา มีลักษณะเป็นคลื่นน้อย ๆ แต่มีความยาวของเส้นมาก จึงเกิดเป็นคลื่นที่ต่อเนื่องกัน แสดงถึงความรู้สึกกังวล เรือยเรือย ขาดจุดหมายมีความหมายถึงความรู้สึก ผิดหวัง เสียใจที่เกิดจากความรัก ของข้าพเจ้าราวกับว่า ลมหายใจที่เคยมีอยู่กำลังแผ่วเบาลงเรื่อยๆ ด้วยเชือกที่ข้าพเจ้าสร้างขึ้น ผูกยึดติดกับรูปทรงคน ผู้ชายกับคอกของข้าพเจ้า

พื้นที่ว่าง (Space)

พื้นที่ว่างแบบรูปทรงปิด ในผลงานชุดที่ 1 ชั้นที่ 1 รูปทรงปิด ซึ่งเป็นรูปทรงของศรัทธาในมุมมองด้านบนเคลื่อนตัว เียงลงข้างล่างเล็กน้อย เกือบจะหลุดออกจากเส้นแกน ของคุณภาพ (Balance) ทำให้มีพลังความเคลื่อนไหวมาก เกิดเป็นการเผชิญหน้ากัน ระหว่างที่ว่างบวก กับที่ว่างลบ

มากกว่าด้านล่าง

พื้นที่ว่างแบบรูปทรงปิดในผลงานชุดที่ 1 ชั้นที่ 5 รูปทรงปิด คือ ขาม ซึ่งอยู่ด้านล่างของภาพ และมีเส้นตะเกียบวางเฉียงขึ้นไปที่รูปทรงขาม เส้นของตะเกียบมีผลอย่างมากในการทำให้เกิดความเคลื่อนไหวแก่ที่ว่าง โดยพื้นที่ว่างของภาพนี้มีความเคลื่อนไหวทั้งขึ้นด้วยเส้นของตะเกียบและเคลื่อนไหวลงด้วยตำแหน่งที่ตั้งของขามซึ่งอยู่เบื้องล่าง ทำให้พื้นที่ว่างด้านบน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

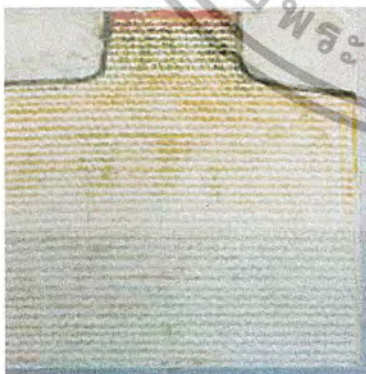

๓๗

พื้นที่ว่างมีรูปร่างเป็นวงกลม ในผลงานชุดที่ 3 ช่วยทำให้พื้นที่ว่างทำงานร่วมกับรูปทรงวงกลมที่สร้างขึ้น เกิดพลังเคลื่อนไหวจากรูปทรงวงกลมออกไปสู่รอบนอก มีความหมายถึงการแสดงความเป็นตัวตน

สีของรูปทรงคนตีค้ำกับสีของพื้นที่ว่างสีแดงในผลงานชุดที่ 1 ให้พลังความจัดของสีซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดการตัดกันหรือจัดแย้งกันของสีอย่างรุนแรง โดยเป็นสิ่งที่อยู่ในวาระอัน แสดงถึงอารมณ์ ความรู้สึกที่รุนแรง

สีของรูปทรงลำตัวคนในผลงานชุดที่ 2 มีความสว่างของสีและความจัดของสีมาก เนื่องจากผสมสีขาวมาก น้ำหนักจึงอ่อนลง ความเป็นสีก็น้อยลงเช่นกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สีภายในผลงานชิ้นนี้ ซึ่งเป็นผลงานชุดที่ 3 ความเป็นสีมีน้อย ความชัดของสีก็น้อยลง เนื่องจากสีถูกผสมด้วยคู่สีที่เป็นสีตัดกัน (Ture Contrast) จึงเกิดเป็นสีที่มีลักษณะเป็นสีกลาง

สีภายในผลงานชิ้นนี้ ซึ่งเป็นผลงานชุดที่ 4 มีลักษณะตัดกันอย่างรุนแรงด้วยน้ำหนักและความชัดของสีในสีดำและสีขาว แต่สร้างความเป็นเอกภาพไว้ได้ด้วยการประสานสีเทาบริเวณภายในรูปทรง ซึ่งเป็นที่ถูกลดความบริสุทธิ์ของสีแดงด้วยสีดำและสีขาว

น้ำหนัก

น้ำหนักของหน้าคนในผลงานชุดที่ 2 ชิ้นที่ 2 แสงเกิดขึ้นในจุดที่ต้องการ คือ บริเวณหน้าไล่ไปถึงคอ ด้วยน้ำหนักสีที่อ่อนแสดงถึงความรู้สึกที่ลึกถ้ำ น่ากลัว ภายในอารมณ์ ความรู้สึกของคน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

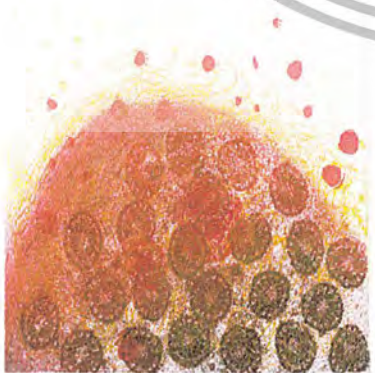

น้ำหนักของพื้นที่ว่าง ในผลงานชุดที่ 4 ชั้นที่ 4 แสงเข้าทางด้านบน ส่วนที่อยู่ใกล้จึงมีน้ำหนักอ่อน ส่วนที่อยู่ไกลจะมีน้ำหนักแก่ ดังเช่น บริเวณใบหน้ามีน้ำหนักแก่ เนื่องจากอยู่ในมุมที่แสงส่องไปไม่ถึงหรือย้อนแสงนั่นเอง

ลักษณะผิว (Texture)

ลักษณะผิวของพื้นที่ว่างสีชมพู ในผลงานชุดที่ 2 มีลักษณะพื้นผิวหยาบแต่เพียงบางเบา แสดงความรู้สึกลักษณะที่เป็นน้ำเป็นคราบหรือที่เปื้อน โดยมีการสอดคล้องเกี่ยวกับแนวความคิดเกี่ยวกับการเวียนว่ายอยู่ในวัฏสงสาร

ลักษณะผิวที่มีรูปร่างเป็นวงโค้งสีแดงม่วงในผลงานชุดที่ 1 มีลักษณะพื้นผิวขรุขระ มีทั้งน้ำหนักแก่และน้ำหนักอ่อน วงกลมเล็ก ๆ ที่ซ้อนกัน แสดงถึงอารมณ์ ความรู้สึกโกรธที่กำลังปะทุออกเป็นวงรอบแทนลักษณะของศรีระที่หยิกฟูกับลักษณะของภูเขาไฟที่กำลังจะระเบิด

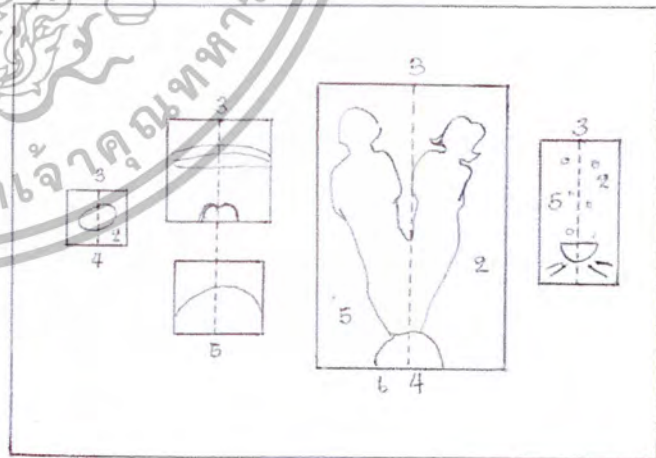
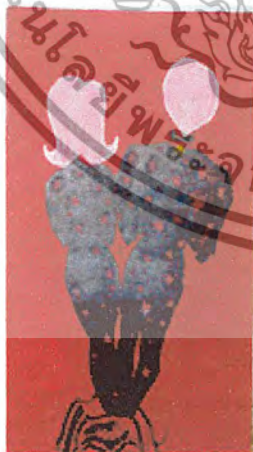
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะพื้นผิวสีม่วงอมเทา ในผลงานชุดที่ 4 บนรูปทรง
คนมีลักษณะพื้นผิวขรุขระเล็กน้อย เพื่อลดความจัดของสีดำและสี
ขาว สร้างความสมดุลของน้ำหนัก และด้วยลักษณะของพื้นผิว ทำ
ให้รู้สึกถึงความบางเบา เรื่อยเปื่อย ไม่มันคง

วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์

หน้าที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชั้นที่ 2

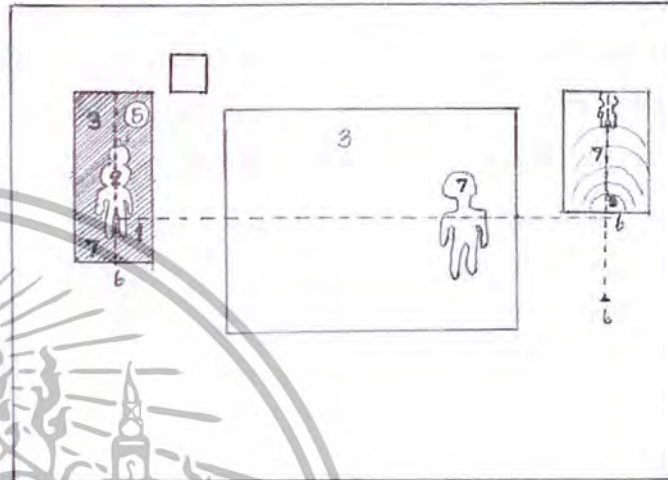

ชั้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชั้นที่ 4

1. ความกลมกลืน (Harmony) ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ซึ่งเกิดจากการเชื่อมโยง สัมพันธ์กันของส่วนต่าง ๆ เพื่อผลรวมอันหนึ่งที่ไม่อาจแบ่งแยกได้ เอกภาพของงานศิลปะก็คือ สารรวมตัวกันอย่างมีระเบียบและคุณภาพของเรื่อง แนวเรื่อง และรูปทรง

ผลงานชุดที่ 1 มีความกลมกลืนกันของรูปความคิด ด้วยลักษณะที่มีความคิดเป็นจุดเริ่มต้น จึงสร้างความสัมพันธ์ให้เกิดกับรูปทรง และสี โดยการตัดทอนสิ่งที่เกินความจำเป็นในรูปทรงออก และการใช้สีที่จะเป็นสีในวรรณะอุ่นในทุก ๆ ชั้นผลงาน

ผลงานชุดที่ 2 สร้างความกลมกลืนกันในแต่ละชั้นผลงานด้วยเส้นที่เป็นรูปร่างเชื่อมต่อกัน นอกจากนี้ยังมีรูปของความคิด การแสดงออกของรูปทรง โดยมีรูปความคิดเป็นหลัก

ผลงานชุดที่ 3 มีการประสานความกลมกลืนกันด้วยการใช้สี โดยใช้เป็นตัวกลาง (Transition) ซึ่งสีที่ใช้ถูกผสมด้วยสีดำ เพื่อลดความจัดของสีหรือความบริสุทธิ์ของสีลง

ผลงานชุดที่ 4 เช่นเดียวกับผลงานชุดที่ 3 เพิ่มการประสานความกลมกลืนด้วยการใช้สีเทาเป็นตัวกลาง (Trasition) ระหว่างสีดำและสีขาว ซึ่งเป็นน้ำหนักที่ตัดกันอย่างตรงข้าม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ความหลากหลาย (Variety) นอกจากความสมบูรณ์ในองค์ประกอบศิลป์ของงานศิลปะแล้ว ความหลากหลายในผลงานก็เป็นสิ่งสำคัญในการดึงดูดความสนใจแก่ผู้ชม

ผลงานชุดที่ 1 สีที่ใช้มีความจัดของสีมาก ซึ่งเป็นความขัดแย้งกันในแต่ละสี แต่เป็น ความกลมกลืนกันในแต่ละชิ้นงาน และรูปทรงในลักษณะคลี่คลายอันเป็นผลจากเอกภาพของการแสดง ออก ทำให้เกิดความเรียบง่าย อีกทั้งในชิ้นสุดท้ายของชุดนี้ มีหน้าคนเล็ก ๆ ตัวเป็นสีแดงกำลังแสดง อากัปกริยาต่าง ๆ

ผลงานชุดที่ 2 แสดงความเป็นสีนํ้าตาลจากชุดแรก โดยในผลงานชุดนี้จะใช้สีเพียงไม่ กี่สี มีความขัดแย้งในความกลมกลืนกันด้วยขนาดและทิศทางของระนาบ สร้างความพิเศษให้กับ กระบวนการพิมพ์ด้วยการพิมพ์แม่พิมพ์เปลา (embose)

ผลงานชุดที่ 3 ลักษณะงานที่มีขนาดใหญ่เป็นพิเศษของชิ้นงานหนึ่งในชุดนี้ ทำให้เกิด ความแตกต่างกันอย่างชัดเจนเมื่อเทียบกับผลงานชิ้นอื่น ๆ ในชุดเดียวกัน และในผลงานชิ้นใหญ่นี้ก็ยังมี กระบวนการทำที่ต่างไปจากชิ้นงานอื่นอีกด้วย แต่ยังคงความเป็นเอกภาพไว้ได้ด้วยรูปของความคิด การแสดงออกของรูปทรง

ผลงานชุดที่ 4 ภายในผลงานส่วนใหญ่เป็นสีดำและสีขาว มีความน่าสนใจกับน้ำหนัก ที่ต่างกันอย่างชัดเจน ในกระบวนการพิมพ์ได้สร้างความพิเศษและความกลมกลืนไว้ด้วยกรรมวิธีภาพ พิมพ์โคโลกราฟ ซึ่งจะให้ความรู้สึกที่เบา นุ่ม ไม่ชัดเจน ซ่อนอยู่บนกรรมวิธีภาพพิมพ์ร่องลึก ซึ่งให้ ความรู้สึกที่หนักแน่น และชัดเจน ยังให้เกิดลักษณะพื้นผิวที่แตกต่างกันออกไป ทั้งพื้นผิวที่เรียบมัน พื้นผิวที่มีลักษณะเป็นรอยแปรง หรือพื้นผิวที่มีความบาง ๆ ของการอัดสี

3. ความสมดุล (Balance) เป็นคุณลักษณะสำคัญของเอกภาพ โดยทั่วไปหมายถึง การถ่วงน้ำ หนัก หรือแรงปะทะที่เท่ากัน แต่ในทางศิลปะมีความหมายรวมไปถึงความประสานกลมกลืน ความพอ เหมาะพอดีของส่วนต่าง ๆ ในรูปทรงหนึ่ง หรือในงานศิลปะชิ้นหนึ่ง ซึ่งสามารถเกิดขึ้นได้ 2 วิธี เช่น เดียวกับเอกภาพ คือ เกิดจากการถ่วงดุลของสิ่งที่ขัดแย้งกัน และเกิดจากการรวมตัวหรือการซ้ำของสิ่งที่ เหมือนกัน

ผลงานชุดที่ 1 โดยรวมลักษณะงานอยู่ในดุลยภาพแบบสมมาตร (Symmetry หรือ Static Equilibrium หรือ Formal Balance หรือ Passive Balance) คือ มีความเท่ากันของทั้งสองด้าน แต่มีความขัดแย้งกันด้วยสีที่มีความจัดซึ่งก็มีความสมดุลอยู่ในนั้นด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชุดที่ 2 เป็นความสมดุลแบบอสมมาตร (Asymmetry หรือ Dynamic Equilibrium หรือ Informal Balance หรือ Active Balance) จากความขัดแย้งกันในระนาบ ในเรื่องของขนาดและทิศทาง การเคลื่อนไหว แต่เชื่อมโยงกันได้ด้วยสีและรูปทรง

ผลงานชุดที่ 3 การใช้สีมีความสมดุลกันด้วยการลดความจัดของสีหรือความบริสุทธิ์ของสี ขนาดชิ้นงานที่ใหญ่ถูกลดค่าของสี เพื่อให้มีความสมดุลกันของสี แตกต่างกันเพียงขนาด

ผลงานชุดที่ 4 สีเทาและสีน้ำตาล มีส่วนอย่างมากในการสร้างความสมดุลให้กับชิ้นงานชุดนี้ ชิ้นงานที่มีน้ำหนักและความจัดของสีมากถูกลดขนาดชิ้นงานลง ความสมดุลโดยรวมเป็นแบบอสมมาตร (Asymmetry) หรือแบบสองข้างไม่เท่ากัน ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหวอยู่ในตัว

4. สัดส่วน (Proportion) เป็นกฎของเอกภาพที่เกี่ยวข้องกับความสมส่วนซึ่งกันและกันของขนาด (Dimensions) ในส่วนต่างๆ ของรูปทรงและระหว่างรูปทรง สัดส่วนเป็นเรื่องของความรู้สึกทางสุนทรียภาพและของอุดมคติ การสมสัดส่วนนี้หมายถึงไปถึงความสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสมกลมกลืนของสี แสง เงา และทัศนธาตุอื่น ๆ ด้วย

ผลงานชุดที่ 1 มีสัดส่วนของรูปทรงหลายรูปทรง ความสัมพันธ์กันระหว่างสัดส่วนของรูปทรงต่าง ๆ เป็นไปตามกฎของความขัดแย้ง ความโดดเด่น ความเปลี่ยนแปลง และการซ้ำจากรูปทรงขนาดใหญ่ในชิ้นงานขนาดใหญ่ที่มีพื้นหลังสีแดง รองรับด้วยรูปทรงขนาดเล็กวางอยู่รายรอบ ซึ่งก็มีความสัมพันธ์กันในแต่ละรูปทรง

ผลงานชุดที่ 2 ด้วยสัดส่วนของรูปทรงหลายรูป มีความสัมพันธ์กันของที่ว่างระหว่างรูปทรงและรอบ ๆ กลุ่มของรูปทรง ซึ่งเป็นไปตามกฎของเอกภาพที่มีความขัดแย้งกันอย่างกลมกลืน

ผลงานชุดที่ 3 พื้นที่ว่างที่มีลักษณะเป็นรูปร่างของวงกลมช่วยเสริมให้รูปทรงภายในวงกลมมีพลังมากขึ้น จนคล้ายกันเป็นรูปทรงขนาดใหญ่ จะเกิดเป็นความแตกต่างกันของขนาดรูปทรงที่ชัดเจน

ผลงานชุดที่ 4 สัดส่วนรูปทรงในแต่ละชิ้นผลงานในชุดนี้ ไม่มีความแตกต่างกันมากเหมือนชุดก่อน ๆ

5. ความเป็นเด่น (Dominance)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชุดที่ 1 ความเป็นเด่นที่เกิดจากการขัดแย้ง จากความจัดของสีแดง คำ และ เหลือง จัดให้มีขนาดที่แตกต่างกันออกไป สร้างความเป็นเด่นโดยนำสีแดงที่มีขนาดใหญ่ไว้คู่กับสีดำ กับสีแดงที่มีขนาดเล็กมาก ๆ บนพื้นที่ว่างสีขาวไว้ใกล้ ๆ กัน

ผลงานชุดที่ 2 อยู่ตรงบริเวณที่เป็นจุดสนใจของงาน คือ รูปทรงในทางตั้ง มีทิศทาง ตัดกับภาพขนาดใหญ่ ประกอบกับจุดสนใจก็มีขนาดใหญ่ จึงส่งเสริมความเป็นเด่นให้มากขึ้นไปอีก และชิ้นงานโดยรอบก็ยังมีทิศทางเดียวกันอีกด้วย

ผลงานชุดที่ 3 ความขัดแย้งในขนาดของรูปทรง ทำให้เกิดความเป็นเด่น จากรูปร่างวงกลมด้านบนซึ่งมีขนาดใหญ่มาก รองรับด้วยชิ้นงานขนาดกลางและขนาดเล็ก ทั้งยังมีทิศทางเคลื่อน ไหวภายในชิ้นงานต่างไปจากชิ้นอื่น ๆ

ผลงานชุดที่ 4 โดยรวมของชุดงานมีน้ำหนักสีที่อ่อน แต่เมื่อมีสีดำที่มีความจัดของสี หรือความบริสุทธิ์ของสีมาก ทำให้เกิดความเป็นเด่นขึ้นมาในชุดงาน สร้างความเป็นเอกภาพด้วยสีขาว และสีเทาภายในรูปทรงด้านใน

6. การเคลื่อนไหว (Movement)

ผลงานชุดที่ 1 มีการเคลื่อนไหวกันของโครงสร้างที่จะให้ความบันเทิงใจในการสร้าง รูปทรงที่มีความหมาย เกิดเป็นเอกลักษณ์แบบเคลื่อนไหว (Dynamic Unity) มีพลังความเคลื่อนไหวของ ระนาบ ทั้งในทางตั้ง ทางตั้งและทางราบ และด้วยระนาบที่บอกทิศทางยังให้เกิดความเคลื่อนไหวของ ที่ว่างอีกด้วย

ผลงานชุดที่ 2 พลังความเคลื่อนไหวของรูปทรงส่วนรวมเป็นไปในทางราบตัดกับพลัง ทางตั้งที่เป็นรูปทรงคน แต่ไม่รุนแรงมากเนื่องจากมีพื้นที่ว่างโดยรอบช่วยคลายความขัดแย้ง และยังมี ตัวหนังสือเล็ก ๆ ซึ่งมีลักษณะเป็นเส้นอยู่ภายในรูปทรงคนช่วยเน้นทิศทาง

ผลงานชุดที่ 3 มีพลังความเคลื่อนไหวที่ขัดแย้งกันอย่างรุนแรง จากรูปทรงวงกลมซึ่งมี พลังความเคลื่อนไหวรอบทิศทาง รองรับด้วยพลังทางตั้งด้านล่างและด้านล่าง และยังมีพลังความ เคลื่อนไหวเฉียงขึ้นข้างบน ผลงานชุดนี้จึงมีพลังความเคลื่อนไหวอยู่ในทุกทิศทาง

ผลงานชุดที่ 4 มีพลังความเคลื่อนไหวโดยรวมเป็นไปในทางตั้ง เชื่อมความสัมพันธ์ กันระหว่างชิ้นงานด้วยพลังความเคลื่อนไหวในทางราบ และสร้างความน่าสนใจให้กับชุดงานด้วยพลัง ความเคลื่อนไหวที่เฉียงขึ้นข้างบน

7. การจำกัด (Economy)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชุดที่ 2 ชิ้นงานส่วนใหญ่มีพื้นที่ว่างเป็นที่บวก และสร้างความสัมพันธ์ในแต่ละชั้นด้วยพื้นที่ว่างที่เป็นรูปร่าง (shape) เหลือเพียงรูปทรงปิดขนาดเล็กเพียงเล็กน้อย ซึ่งก็ได้แก่ รูปทรงปากซึ่งถูกตัดทอนแล้ว รูปทรงคนในลักษณะคลี่คลาย

ผลงานชุดที่ 4 เช่นเดียวกับผลงานชุดที่ 2 คือ พื้นที่ว่างส่วนใหญ่ในชิ้นงานเป็นส่วนที่ทำงานด้วยน้ำหนักสีที่มีความเป็นเด่นในชิ้นงานที่ 1 สัญลักษณ์ที่ใช้มีเพียงรูปทรงคนที่คลี่คลาย และเส้นเท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

ความสับสน วุ่นวาย เรื่องราว ปัญหาต่าง ๆ มากมาย ที่ผ่านเข้ามาในชีวิตบางครั้งก็ผ่านไปได้ด้วยเวลา ความทรงจำที่จางหายไป บางครั้งก็ฝังลึกลงไปในการรู้สึกในจิตใจได้อ่านึกย้อนมองกลับไปทุกสิ่งทุกอย่างนั้นล้วนแต่เป็นทุกข์ เป็นที่ทราบดี เมื่อมีการเกิดขึ้นย่อมมีการดับลง จบลงไปในทุกทิศทาง การแก้ไขเป็นสิ่งแรกที่นึกถึง การฟื้นฟูเปลี่ยนแปลงก่อให้เกิดความสนใจ การเรียนรู้ และทำความเข้าใจ เข้าใจ ความรักที่ไม่สมหวัง เพราะความหวังในความรัก ความต้องการที่มีอยู่ภายในส่วนลึกของจิตใจ เกิดเป็นความยึดมั่นโดยไม่เห็นรู้ตัว สติที่จะแก้ไขให้เกิดเป็นความทุกข์ช่วยไว้ไม่ทัน ปฏิจอกสมุปาท จะกล่าวถึงเรื่องลักษณะของอาการอันจะก่อให้เกิดทุกข์ในที่สุด ด้วยความเกี่ยวเนื่องกันของอารมณ์ความรู้สึก ความคิดนึก มีลักษณะอาศัยกันและกันเกิดขึ้น จึงยังให้สร้างเป็นผลงานในรูปแบบของการเล่าเรื่อง เพื่อแสดงความต่อเนื่องกันในสิ่งที่เกิดขึ้น และดับลงในความทุกข์ โดยมีการพัฒนารูปแบบด้วยเนื้อหาเรื่องราวที่มีความต่อเนื่องกันในแต่ละชั้นผลงาน จากผลงานชิ้นที่ 1 โค้ไปจนถึงผลงานชิ้นที่ 4 "ความหึงหวงในความรัก เกิดเป็นความร้อนให้ตกลงไปในขามก้วยเดี่ยว" ต่อด้วย คำพูดปฏิเสธว่าเธอไม่รัก ตัวตนจึงเกิดว่านอนอยู่ในหนองน้ำแห่งรัก" จากนั้น "ด้วยพิชรัก เห็นหน่อหน้าพิศवास ดอกย้าให้จมลึกไปด้วยฤทธิ์เมฆาแห่งรัก" สุดท้าย "ไม่รัก...ยังคงวนเวียน แม้ในเวลาฉันหลับ คิ่งลึกลงไปในความฝัน ความรู้สึก สมองใจแผ่วเบา หายไปกับรักที่ถ่วงคอ" นอกจากนี้ในแต่ละชุดผลงานยังมีการปรับเปลี่ยนในเรื่องราวการจัดวาง จากผลงานชุดที่ 1 ในแต่ละชั้นยังคงมีขนาดใกล้เคียงกัน สร้างความน่าสนใจด้วยความเป็นศิลปะสัญลักษณ์ที่ น่าสนใจมากและไม่น่าสนใจ เพราะความต้องการที่จะให้สอดคล้องกับแนวความคิดที่ต้องการจะเล่าเรื่องมากเกินไป ในผลงานที่ 2 ได้ปรับเปลี่ยนในเรื่องของขนาดของผลงาน และสี สร้างชิ้นผลงานและรูปทรงที่มีขนาดแตกต่างกันไปอย่างชัดเจน เพื่อสร้างจุดสนใจให้เกิดขึ้นในงาน และได้ลดค่าความเป็นศิลปะไปด้วยการใช้สีที่น้อยลง ชิ้นงานโดยรวมจึงมีแต่สีขาวและสีชมพู สัญลักษณ์ได้ถูกตัดทอนให้เหลือแต่สิ่งที่จำเป็นที่จะนำเสนอให้สอดคล้องกับเนื้อหาเรื่องราว การจัดองค์ประกอบในแต่ละชั้นผลงาน มีความต่อเนื่องกันมากขึ้น คือ จากด้านซ้ายมือที่เป็นรูปทรงปากกำลังอ้า และมีตัวหนังสือนำสายตาไปทางด้านขวามือ ซึ่งอยู่ในลักษณะแนวนอน ส่งต่อไปยังรูปทรงคน ซึ่งเป็นแนวตั้ง รองรับอยู่ และยังมีชิ้นงานขนาดเล็กและขนาดกลางอีกด้วย ผลงานชุดที่ 3 สร้างความต่างขนาดชิ้นผลงานให้มากขึ้นอีก จากวงกลมตรงกลางขนาดใหญ่ รองรับด้วยผลงานชิ้นขนาดกลางและขนาดเล็กอยู่โดยรอบ ส่วนในผลงานชุดที่ 4 ค่าของความเป็นศิลปะได้ถูกจำกัดอย่างมาก ด้วยความต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ให้เกี่ยวเนื่องกันกับแนวความคิดในเนื้อหาเรื่องราวของความเหงา เศร้า แต่มีการสร้างน้ำหนักที่ชัดเจน ในขาวและดำ รูปทรงในผลงานชุดนี้ได้เปลี่ยนไปจากชุดแรกอย่างชัดเจน โดยการนำเอาผลงานชิ้นเล็ก ในชุดอื่นก่อนหน้านี้ มาขยายเป็นผลงานชุดนี้ สัญลักษณ์ต่าง ๆ ได้หายไป เหลือไว้แต่อารมณ์ ความรู้สึก ที่เกิดขึ้นภายในผลงาน

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ปัญหาที่เกิดขึ้นในงาน เกิดจากการจัดทำภาพร่างโดยรวม ไม่ได้กำหนดกรรมวิธีที่จะสร้างสรรค์ ผลงานที่ชัดเจนก่อให้เกิดความสับสนเมื่ออยู่ในกระบวนการสร้างสรรค์งาน ในกรรมวิธีที่จะมารองรับรูปแบบของผลงาน ซึ่งได้เลือกกรรมวิธีไว้หลายกรรมวิธี บางชิ้นงาน กรรมวิธีที่สร้างสรรค์ขึ้นก็ไม่สามารถรองรับรูปแบบได้ ทำให้ชิ้นผลงานถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก ความคิด ออกมาได้ไม่เต็มที่

ข้อเสนอแนะ ควรกำหนดกรรมวิธีสร้างสรรค์ให้น้อยวิธี เพื่อสะดวกต่อการจัดการการสร้าง สรรค์ ให้ความเหมาะสมกับรูปแบบที่ต้องการจะนำเสนอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- พุทธทาสภิกขุ. แก่นพุทธศาสนา. กรุงเทพมหานคร ;ธรรมสภา., 2543.
- ละเอียด ศิลาน้อย. อยู่อย่าง เชน. กรุงเทพมหานคร ;ดอกหญ้า2000., 2545.
- พุทธทาสภิกขุ. การทำสมาธิวิปัสสนา. กรุงเทพมหานคร ;ธรรมสภาและสถาบันบันลือธรรม., 2544.
- คึกฤทธิ์ ปราโมช, ม.ร.ว. พระพุทธศาสนาและโลกในพระพุทธศาสนา. กรุงเทพมหานคร ;สยามรัฐ., 2516.
- พุทธทาสภิกขุ. ปฏิจสงมุปปาท หลักปฏิบัติอริยสัจที่สมบูรณ์แบบ. กรุงเทพมหานคร ;ธรรมสภา.
- อารี สุทธิพันธ์. ศิลปนิยม. กรุงเทพมหานคร ;โอ.เอส.พรินติ้งเฮาส์., 2535.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

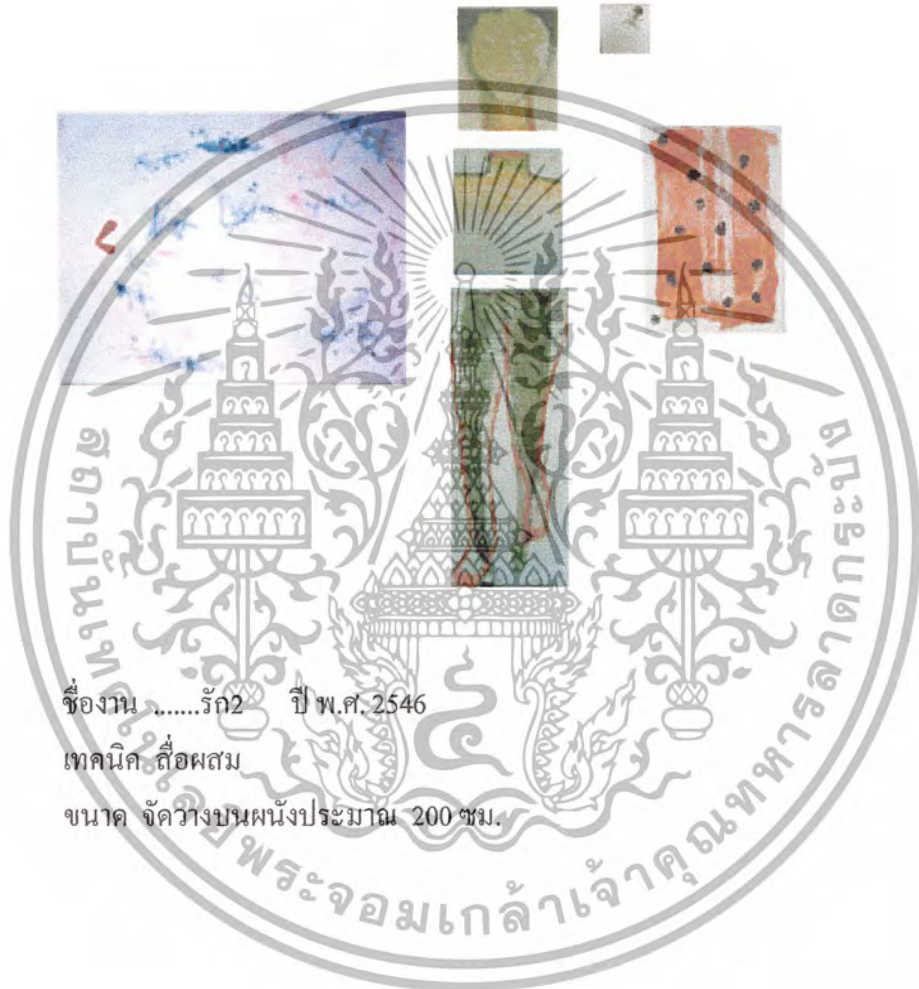
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่องานรัก 3 ปี พ.ศ. 2546

เทคนิค สื่อผสม

ขนาด จัดวางบนผนังประมาณ 200 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่องานรัก4 ปี พ.ศ. 2546
 เทคนิค สื่อผสม
 ขนาด จัดวางบนผนังประมาณ 200 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นางสาวชนิดา มະณี

เกิด 29 สิงหาคม 2523

ที่อยู่ 86/18 ถนนไมตรีจิตร์ อำเภอป้อมปราบ กรุงเทพมหานคร 10100

การศึกษา

โรงเรียนสาขปัญญาในพระบรมราชินีปดัมภ์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เกียรติประวัติ

2542-2544 ทุนอุดหนุนเพื่อการศึกษา (ยกเว้นค่าหน่วยกิต)

2545 ทุนอุดหนุนเพื่อการศึกษา จำนวน 4,000 บาท

2545 ทุนการศึกษา บริษัท เอสเอ็ม กราฟฟิค เซ็นเตอร์ จำกัด จำนวน 10,000 บาท

ประวัติการแสดงผลงาน

2543 ร่วมแสดง Mini Art

2545 ร่วมแสดงศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นเยาว์ ครั้งที่ 19

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้